

6

เงินนั้นยิ่งสำคัญใหญ่

“ในโลกนี้มีคนอยู่สองจำพวกคือ พวกที่เข้าใจความหมายของดอกเบี๋ย และพวกที่ไม่เข้าใจความหมายของมัน พวกที่เข้าใจคือฝ่าย ที่ได้รับดอกเบี๋ย ขณะที่พวกที่ไม่เข้าใจคือฝ่ายที่เสียดอกเบี๋ย”

เร็กซ์และเจนี่เป็นเพื่อนที่ดีต่อเรา เรารู้จักกันแต่ครั้งเรียนมหาวิทยาลัย พวกเขาช่างมัธยัสถ์ ทำงานหนัก และใช้จ่ายแต่น้อย อันที่จริง เพื่อนพ้อง ในกลุ่มเรามักจะล้อพวกเขาในเรื่องนี้ เพราะสำหรับเร็กซ์แล้ว “การเทศครั้งใหญ่” หรือแม้แต่การฉลองครบรอบแต่งงานของพวกเขา ก็คือ การพาเจนี่ ไปทานแฮมเบอร์เกอร์ที่แม็คโดนัลด์ (ฝรั่งถือว่าแม็คโดนัลด์เป็นอะไรที่ไร้รสนิยม ราคาถูก และไม่มีคุณค่าทางโภชนาการ – ผู้เรียบเรียง)

พวกเขาใช้ชีวิตครอบครัวอย่างกระหึ่มดกระหึ่มด้วยเงินรายได้เพียงแหล่งเดียวเป็นเวลาห้าปี **ใช้เงินน้อยกว่าที่หามาได้และให้ความสำคัญกับการฝากเงินเข้าธนาคารอย่างสม่ำเสมอ** สอนลูกๆ ให้มีความสุขกับเครื่องแต่งกายดีๆ เพียงสองสามชุดแทนการมีเสื้อผ้าของดีไซเนอร์ชื่อดังเป็นตู้ๆ สำหรับการไปตากอากาศของครอบครัวนั้น พวกเขามีความสุขกับการตั้งแคมป์และพายเรือมือสองสุดสวยซึ่งเร็กซ์ซื้อมาด้วยเงินสดที่เขา “มีสติงฟิง

บรรจุให้ครบบาท” เอาไว้ พวกเขาอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดิมมาเป็นปีๆ ในยามที่ไม่มีเงินพอจะต่อเติมบ้าน พวกเขา ก็ทำให้มีความสุขกับสิ่งที่มืออยู่ได้

เมื่อเร็กซ์อายุ 42 ปี เขาก็เป็นโรคมะเร็งในตับและเสียชีวิตภายในหกเดือนโดยทิ้งเงินกับลูกอีกหกคนอายุระหว่าง 5 - 10 ขวบไว้เบื้องหลัง แต่เขาก็ทิ้งกรมธรรม์ประกันชีวิตก้อนโตและเงินเก็บในธนาคารไว้ให้เธอ...โดยไม่มีหนี้สินสักเซ็นต์เดียว

ผลก็คือ ในปีถัดไป เงินสามารถอยู่บ้านกับลูกๆ ได้ เธอได้อยู่เป็นเพื่อนพวกเขาและให้ความอบอุ่นใจแก่ลูกๆ จนกระทั่งพวกเขารู้สึกปลอดภัยและต่างเข้าโรงเรียนกันหมด เงินต่างจากแม่ที่เลี้ยงลูกคนเดียวอีกมากตรงที่เธอไม่ต้องรบราภักดิ์กับเด็กๆ เรื่อง “สิ่งของ” ที่ไม่สามารถซื้อได้อีกต่อไป เพราะเด็กๆ ถูกสอนให้อดออมและต่างอยากจะช่วยกันประหยัดอยู่แล้ว นอกจากนี้ เงินยังไม่ต้องถอนเงินประกันและเงินฝากในธนาคารออกมาใช้หนี้อีกด้วย

หนึ่งปีผ่านไป เงินก็สามารถกลับเข้ามหาวิทยาลัยและทำปริญญาโทได้ โดยไม่มีหนี้สินเลย แม้เธอจะได้งานที่ดีมากๆ แต่เธอก็ไม่รู้สึกดัดดันว่าจะต้องหาเงินมาให้ได้มากเท่าที่เร็กซ์เคยหาได้ เพราะว่าเธอมีทุนสำรองอยู่แล้วนั่นเอง

การ “ลงทุน” ทางความคิด การใช้ชีวิตอย่างมีธรรมาภิบาล และการเตรียมตัวอย่างรอบคอบและมีวินัยของเร็กซ์และเงิน ทำให้เงินมีอิสระอย่างมากในการโฟกัสกับสิ่งที่สำคัญที่สุด แม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากและเลวร้ายกว่านี้ แม้จะต้องอยู่อย่างกระหนืดกระหน่อม...หรือบางที่อาจจะเป็นเพราะต้องอยู่อย่างกระหนืดกระหน่อมก็ได้ ที่ทำให้เงินยังสามารถบอกว่าไม่เคยมีช่วงเวลาใดเลยที่ครอบครัวของเธอจะรู้สึกได้ว่าตัวเองมีชีวิตที่สนุกสนาน มีความสุข และพร้อมมูล

เอาละ เรามาเปรียบเทียบประสบการณ์ของเร็กซ์และเจนี่กับคนอื่นคู่หนึ่ง... แม้จั่งที่เป็นคู่ของเรา

เมื่อพวกเราเพิ่งแต่งงานกันใหม่ๆ เราต่างยังเป็นนักศึกษาทั้งคู่และต้องดิ้นรนเพื่ออยู่ให้ได้ด้วยเงินก้อนเล็กๆ เราต้องฟันฝ่าช่วงเวลาที่เงินทองฝืดเคือง และคอยระมัดระวังเรื่องเงินๆ ทองๆ เรามีประกันแต่ก็ไม่ใช้กรมธรรม์ใหญ่โตอะไร กรอบความคิดพื้นฐานที่เรานำมาใช้นั้นมีอยู่ว่า **วิธีที่ดีที่สุดที่จะปรับปรุงสถานการณ์ทางการเงินของเราได้คือ การหาเงินเพิ่ม**

เราจึงทำเช่นนั้นมาตลอด...30 ปีต่อมา สถานการณ์ทางการเงินของเราก็ดีขึ้น เราขายบ้านหลายครั้งโดยมักจะเป็นบ้านขนาดปานกลาง และหาเงินมาจ่ายค่าเล่าเรียน ค่าหมอและค่าตัดฟัน ของลูกทั้ง 7 ได้ เรายังไปโบสถ์และทำบุญทำทานเป็นประจำ รวมทั้งได้สะสมเงินบางส่วนไว้สำหรับยามปลดเกษียณ เราใช้บัตรเครดิตเหมือนกัน แต่ก็ตั้งใจว่าจะต้องจ่ายหนี้คืนให้หมด รวมถึงค่าบ้านด้วย อีกประการหนึ่งก็คือ การที่เราสามารถซื้อทุกอย่างทุกอย่างได้ด้วยเงินของตนเอง

หลังจากนั้นอีกหลายปี ธุรกิจของพวกเรามีมูลค่าทางการตลาด (market value) สูงมาก ทันใดนั้นเองพวกเรา ก็ปลดเปลื้องหนี้สินได้หมด ไม่ต้องห่วงอีกแล้วว่าสิ่งที่เราอยากได้จะอยู่ในช่วงลดราคาหรือเปล่า พวกเรามีทรัพยากรที่จะเติมเต็มสิ่งที่เราคิดว่าเป็นเป้าหมายสำคัญของครอบครัว

พวกเราเริ่มปลูกกระท่อมแสนสวยบนภูเขาเพื่อเอาไว้ชื่นชมธรรมชาติ ทำงานเขียน ใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ แสวงหาแรงบันดาลใจ และสร้างความสนิทสนมให้กับสมาชิกในครอบครัวและแขกหรือในอีกหลายชั่วอายุคน ในเวลาเดียวกัน เราก็เริ่มสร้างบ้านหลังใหม่ เพราะหลังที่เราอยู่มาถึง 22 ปีนั้น ไม่สะดวกนักสำหรับการรวมตัวกันของครอบครัวเราซึ่งมีถึง 29 คน

ดังนั้น เราจึงทุ่มเททั้งเวลาและเงินจำนวนมากไปกับโครงการเหล่านี้

และแล้วมรสุมก็โหมกระหน่ำมา ภายในเวลาสองสามเดือน ผู้รับเหมาคนหนึ่งเกิดสติแตกขึ้นมา เขาทำงานและโครงการนี้ไปกลางคัน โดยยังไม่ได้จ่ายค่าวัสดุต่างๆ พวกเราหมดเงินไปถึง 250% จากที่ตกลงกันไว้ ในเวลาเดียวกันหุ้นของเราก็ตก ธนาคารเลย์ดาวน์ตระหนกและเทขายไปหมด พวกเราตกอยู่ภายใต้สิทธิยึดเหนี่ยว (liens คือสิทธิของเจ้าหนี้ที่จะควบคุมทรัพย์สินหรือรายได้ของลูกค้านั้นจนกว่าจะมีการใช้หนี้หรือทำตามสัญญา - ผู้เรียกเบรียง) ทั้งยังไม่มีเงินพอจะทำโครงการทั้งสองให้สำเร็จได้ แถมยังต้องจ่ายภาษีจำนวนมากเนื่องจากกำไรที่ได้ตอนหุ้นขึ้นอีกด้วย

ท่ามกลางสิ่งเหล่านี้ เรายังต้องเผชิญกับปัญหาทางการเงิน ผนวกด้วยการร่วมทุนทางธุรกิจแบบใหม่อีกต่างหาก หุ้นส่วนทางธุรกิจที่เป็นเพื่อนของเราคนหนึ่ง ได้เปลี่ยนกลยุทธ์การทำงานจากหน้ามือเป็นหลังมือ ขณะที่หุ้นส่วนอีกคนซึ่งถือหุ้นใหญ่ต้องสูญเสียเงินอย่างกระชั้นชิดเพราะภาวะตกต่ำของตลาดหุ้น นอกจากนี้ สองสามเดือนต่อมา บริษัทประกันสุขภาพของเราก็ปิดตัวลง... แถมหมายเลขบัตรเครดิตของเรายังถูกโหมยไปอีก เรายุ่สึกเหมือนถูกปีศาจร้ายในเสื้อคลุมดำกำพวกเราไว้ในอุ้งมือและพร้อมที่จะมัดเราไว้กับรางรถไฟ... ที่แย่ก็คือ ไม่มีฮีโร่สักคนอยู่แถวนั้นเสียด้วยสิ!

ไม่ต้องสงสัยเลยว่านั่นคือช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับเรา พอเราจะเตรียมตัวเกษียณอายุและมองหาหนทางใหม่ๆ ที่จะช่วยเหลือสังคมเข้าหน่อย เราก็ถูกโยนกลับไปยังจุดที่เคยยืนเมื่อหลายสิบปีก่อนและต้องตั้งต้นใหม่อีกครั้ง มันเป็นเรื่องที่ประสพการณ์ที่บั่นทอนกำลังใจและทำให้เราคิดมาก เราเข้าใจมากขึ้นถึงสิ่งที่รู้มานานแล้ว นั่นคือ **ไม่มีความมั่นคงในวัตถุสิ่งของเพราะมันไม่จีรัง** ประสพการณ์นี้ยังช่วยให้เราตระหนักได้ว่าแม้เราจะจัดการกับ "เรื่องในชีวิต" สองสามเรื่องได้อย่างดี มันก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะละเลย

“เรื่องในชีวิต” เรื่องอื่นๆ ได้โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ตามมา

ปัญหานั้นไม่ได้เกิดขึ้นเพราะพวกเราเป็นนักบริหารเงินที่ไม่ได้เรื่องหรือคณะ เราทำหลายสิ่งหลายอย่างที่ถูกต้อง แต่ถ้าเราได้**ปรับศูนยให้ตรงกับหลักการพื้นฐานของการลงทุน**แทนที่จะเป็น**การบริโภค**แล้ว สิ่งเลวร้ายเหล่านั้นจะไม่สามารถนำความหายนะทางเศรษฐกิจมาสู่เราได้

เงินและคุณภาพแห่งชีวิต

คุณอาจจะบอกได้ว่าเนื้อหาในบทนี้เป็นเรื่องส่วนตัวส่วนตัวของพวกเรา มันเป็นเรื่องที่เราต้องพบกับความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงก่อนจะมีดวงตาเห็นธรรม ประสบการณ์ของเราเป็นเบ้าที่หล่อหลอมระดับใหม่แห่งความรู้ ความมีวินัย และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ของพวกเรา มันยังเปิดโลกใบใหม่สู่ความเข้าใจที่ว่า **เงินมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อทุก ๆ มิติของคุณภาพแห่งชีวิต**

เช่นเดียวกับเวลา เงินเป็น**ตัวสื่อสารคุณค่า**ตัวมหัศจรรย์ **สิ่ง**ที่เราซื้อด้วยเงินสะท้อนว่าอะไรสำคัญสำหรับเรา อย่างน้อยก็ ณ ขณะเวลานั้นๆ **วิธีการ**ที่เราซื้อสะท้อนถึงบุคลิกลักษณะและความมีวินัยของเรา ทั้งยังสะท้อนถึงการเห็นคุณค่าของความสัมพันธ์ระหว่างเรากับผู้มีส่วนร่วม (หรือที่ควรจะมีส่วนร่วม) ในการตัดสินใจใช้เงิน **ทั้งสิ่งของและวิธีการที่เราใช้เงินส่งผลกระทบอย่างเห็นได้ชัดต่อชีวิตและคุณภาพของความสัมพันธ์ของเรา รวมทั้งมรดกที่เราเหลือไว้ให้ลูก ๆ ...มรดกที่มีไ้แต่เงินเท่านั้น** แต่ยังรวมถึงมรดกทางบุคลิกลักษณะ ความรอบรู้เรื่องเงิน และความสามารถในการจัดการกับเงิน

ในทางบวกอีกด้วย

เงินไม่สามารถแยกจากแต่ละเรื่องที่สำคัญในชีวิตซึ่งเรากล่าวถึงไปแล้วได้ นั่นคือ งาน ครอบครัว และเวลา ลองพิจารณาดูว่า คุณใช้เวลาไปเท่าไรในการพยายามหาเงิน ใช้เงิน คอยตามความเป็นไปของเงิน รักษาสิ่งที่เราซื้อได้ด้วยเงิน...การที่เราขึ้นอยู่กับเงินที่ได้จากการทำงานนั้นจะกำหนดเวลาที่เรามีให้กับครอบครัวจำกัดอิสรภาพของเราที่จะพิจารณางานอื่น และแม้แต่จะส่งผลกระทบต่อการทำงานให้กับงานเมื่อเราผวาต่อ “ความสิ้นคลอน” มากขนาดไหน เมื่อพิจารณาเหตุผลทางเศรษฐกิจประกอบ...นอกจากนี้ ปัญหาของ “พ่อแม่ที่ทำงานกันทั้งคู่” ที่เป็นข้อขัดแย้งกันอยู่ละจะเกี่ยวพันกับเศรษฐกิจมากแค่ไหน

ข่าวดีสำหรับประเด็นเหล่านี้ก็คือ ด้วยความที่เงินนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องของชีวิตเป็นอย่างมาก **การปรับปรุงความสามารถในการจัดการกับเงิน จึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อเรื่องอื่นๆ ในชีวิตเรา การเรียนรู้ที่จะจัดการกับเงินอย่างชาญฉลาด** โดยใช้น้อยกว่าที่หามาได้ แบ่งเก็บไว้บ้างเพื่อยามยาก และเอาไปลงทุนแทนที่จะซื้อนั่นซื้อนี่นับเป็นอ็อปติไมเซอร์ตัวเอ้สำหรับทุกๆ ด้านของ คุณภาพแห่งชีวิต มันยังเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับบุคลิกลักษณะและความสัมพันธ์ของเรา เพิ่มประสิทธิภาพให้กับเราในฐานะลูกจ้าง และปรับปรุงคุณภาพของชีวิตเราเองและชีวิตครอบครัวอีกด้วย

ขณะนี้เรามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำเช่นนั้น...มากกว่าที่เคยเป็นมา แม้ในไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมาครอบครัวมากมายจะร่ำรวยสุดๆ และมีรายได้สองทางก็ตาม แต่การวิจัยก็ยังแสดงให้เห็นถึงหนี้บัตรเครดิต หนี้ค่าใช้จ่ายในบ้าน การค้างชำระค่าบ้านและค่าบัตรเครดิต และจำนวนผู้ล้มละลายที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ การวิจัยยังบ่งบอกอีกว่าปัญหาเรื่องเงินนั้นเป็นต้นเหตุของการหย่าร้าง ในขณะเดียวกัน ความกดดันทางการเงิน การขาดงานบ่อยๆ

ของลูกจ้าง และการปฏิบัติงานในหน้าที่นั้นมีความเกี่ยวพันกัน นอกจากนี้การวิจัยยังเผยว่าครึ่งหนึ่งของพนักงานทั้งหมดยังไม่ได้เริ่มเก็บเงินสำหรับยามเกษียณอายุเลย แม้คนส่วนใหญ่ที่เริ่มเก็บเงินแล้วก็ยังมีเงินไม่เพียงพอความจริงก็คือ คนจำนวนมาก แม้แต่พวกที่มีรายได้ 6 หลัก ก็ยังคงต้องกระเสือกกระสนใช้หนี้กันอยู่

การบริหารเงินอย่างฉลาด กลายเป็นความสามารถขั้นพื้นฐานที่จะทำให้เราอยู่รอดได้ท่ามกลางความไม่มั่นคงของงาน ความผันผวนของตลาดหุ้น 401 (k)s ที่น้อยลง (401 (k)s คือ บัญชีพิเศษสำหรับชาวอเมริกันคล้ายๆ กับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของไทย ที่บริษัทจะจ่ายเงินเข้าไปในบัญชีนี้เป็นจำนวนเดียวกับที่ลูกจ้างให้หักเงินบางส่วนออกจากเงินเดือนของตัวเองสำหรับเข้าบัญชีนี้ โดยทั้งทางบริษัทและลูกจ้างไม่ต้องเสียภาษีแต่อย่างใด - ผู้เรียกเก็บ) รวมทั้งเหตุการณ์ต่างๆ เช่น ภัยธรรมชาติ การโจมตีของผู้ก่อการร้าย หรือปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด ทั้งหมดนี้อาจจุดกระชากเราไปสู่ความคับแค้นทางเศรษฐกิจเมื่อใดก็ได้ ที่จริง ความมั่งคั่งอย่างไม่เคยมีมาก่อนและเครดิตที่ได้มาง่ายๆ ในหลายทศวรรษที่ผ่านมา **ไม่เคย** เตรียมเราให้รับมือกับความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจที่รุนแรงขึ้นทุกขณะอันเป็นสิ่งที่เราต้องเผชิญหน้าอยู่ทุกวันนี้เลย

และจากสิ่งต่างๆ ข้างต้น ในบทนี้เราจึงอยากให้คุณสำรวจดูว่า

- คุณมองเงินอย่างไร
- กรอบความคิดในการลงทุนกับพื้นที่ 2 ช่วยให้ปรับปรุงการบริหารเงินจากหน้ามือเป็นหลังมือได้อย่างไร
- อะไรคืออ็อดดิโมเซอร์ที่มีความได้เปรียบสูง ซึ่งให้พลังแก่คุณในการตัดสินใจได้ดีขึ้นในเรื่องของเงิน
- คุณจะสร้างความมั่งคั่งที่แท้จริงได้อย่างไร

คุณมองเงินด้วยสายตาเช่นไร

ลองคิดสักแป๊บหนึ่งว่าคุณรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ยินคำว่า “เงิน” อะไรคืออารมณ์ของคุณที่เกิดขึ้นโดยทันที มันใช่ความมั่นใจ ความสงบสุข ความมั่นคง และความหวังหรือเปล่า หรือว่ามันคือความกลัว ความสิ้นหวัง ความกลัว ความไม่พอเพียง หรือความรู้สึกผิด ความรู้สึกเหล่านี้มาจากไหนกัน ความคาดหวังและประสบการณ์อันใดที่สร้างระดับแห่งความสบายใจหรือความไม่สบายใจในเรื่องเงินให้กับคุณ เราอยู่ในโลกที่ให้ความสำคัญกับภาพลวงตามากกว่าความเป็นจริงอยู่เสมอเมื่อเป็นเรื่องของเงิน ใช้เวลาสักนิดมาพิจารณาความเชื่อผิดๆ สักสองสามอย่างที่บางครั้งก็ทำให้เราตกเป็นเหยื่อทางการเงินของมัน

ความเชื่อผิดๆ ข้อ 1 : เงินและ “สิ่งของ” = ความสำเร็จและความสุข

พวกเราจำนวนมากถูกตั้งโปรแกรมให้มอง “ความสำเร็จ” ในแง่ของสัญลักษณ์ นั่นคือ เงินเดือนสูงๆ ห้องทำงานใหญ่ๆ บ้านหรูๆ BMW ลักคั่น เสื้อผ้ายี่ห้อดังๆ บ้านพักตากอากาศที่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน พวกเราคิดกันไปเองว่าคนที่มั่งมีเหล่านี้คือคนที่มีความสุข มีความสำเร็จ มีชีวิตอันมั่นคงที่ทุกคนอยากได้ แต่ความจริงแล้ว**เราต้องการจะประสบความสำเร็จเพื่อว่าเราจะได้มีสิ่งเหล่านั้นต่างหาก**

แยตรงที่การคิดเองเออเองเช่นนี้มีปัญหาใหญ่ๆ อยู่สามปัญหานั้นคือ

ปัญหาแรก มีคนมากมายที่เป็นเจ้าของสิ่งเหล่านี้โดยมีหนี้ท่วมหัวและ

มีชีวิตที่เคร่งเครียดสุดๆ พวกเขาดำเนินชีวิตอย่างฟุ่มเฟือยมาก **แต่ไม่ได้มีความมั่งคั่งหรือความมั่นคงทางการเงินที่แท้จริงแม้แต่น้อย** พวกเขา มี “เงินเดือนสูง บ้านหลังใหญ่ หนังก่อนใหญ่ แต่มีมูลค่าทรัพย์สินอยู่ จืดเดียว (มูลค่าทรัพย์สิน หรือ net worth คือผลจากการนำทรัพย์สินลบ บัดติ เช่น บ้าน รถ เงินในบัญชีธนาคาร หุ้น พันธบัตร ของประดับบ้าน ฯลฯ ที่คุณมีอยู่มาตีเป็นเงิน แล้วหักลบกับหนี้สินที่คุณติดค้าง เช่น ค่าผ่อนบ้าน ค่าผ่อนรถ หนี้เงินกู้ ฯลฯ มูลค่าทรัพย์สินที่เป็นเลขบวกจึงบ่งว่าคุณมีทรัพย์สิน อยู่มากกว่าหนี้มากน้อยแค่ไหน - ผู้เรียบเรียง) นอกจากนี้ คนที่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริงจำนวนมากนั้นไม่ได้ครอบครอง “สิ่งของ” เหล่านี้ ทั้งหมดหรอก

ปัญหาที่สอง **สัญลักษณ์นั้นไร้แก่นสาร** ห้องทำงาน เรือ และ BMW อาจจะดูหรูหราฟูฟ่า แต่พวกมัน **ไม่ได้นำมาความสุขมาให้หรือเป็นตัวแทนของการอุทิศตัวให้กับงานและสังคมได้เสมอไป** ทั้ๆ ที่การอุทิศ ตัวของคุณนี้้นำความพึงพอใจอันลึกซึ้งซึ่งดีมีค่ามาให้คุณจากการที่รู้ว่า คุณได้ ทำในสิ่งที่สำคัญ นอกจากนี้ เมื่อความบ้าเห่อค่อยๆ เหือดหายไปคนจำนวนมากมายกคั้นพบว่าตัวเองไม่ได้รู้สึก่วชีวิตยามเมื่อได้ครอบครอง “สิ่งของ” เหล่านั้นจะนำพอใจกว่ายามที่ยังไม่ได้ครอบครองมันอีกต่อไป

ปัญหาข้อที่สาม การได้สัญลักษณ์ต่างๆ มาครอบครองนั้นมักจะต้อง แลกด้วยสุขภาพที่ย่ำแย่และความสัมพันธ์ที่ราวฉนวนทั้งในบ้านและในที่ทำงาน นับว่าเป็นราคาที่สูงเกินกว่าค่าของสิ่งของนั้นๆ เสียอีก พวกที่เป็นเจ้าของ สัญลักษณ์ต่างๆ ในราคานี้มักจะจบลงด้วยการตัดสินใจที่บกพร่อง ความกดดัน และอาการ “หมดกำลังวังชา” อันเป็นปัญหาสำหรับพวกเขา ครอบครัว และองค์กรที่พวกเขาทำงานอยู่

สมมติว่าคุณเลือกได้ คุณจะเลือกมีบ้านพักตากอากาศ เลือเสื้อผ้าหรูๆ

บ้านหลังใหม่ และอื่นๆ อีก โดยแลกกับการไม่มีเวลาให้ครอบครัว ดอกเบี้ยบานเบอะ ความกดดันเนื่องจากหาเงินได้ไม่พอใช้ ความตึงเครียดในชีวิตสมรส และถ้าคุณตกงานก็จะเป็นใจไม่มีความมั่นคงใดๆ หลงเหลืออยู่เลย...หรือคุณจะไม่เลือกมีบ้านที่กระทัดรัดลงหน่อย มีของเล่นน้อยลงนิด แต่มีความยืดหยุ่นมากขึ้น มีเวลาดีๆ ร่วมกับครอบครัวมากขึ้น ขณะเดียวกันก็ไม่มีหนี้นอกจากการจับจ่ายใช้สอย มีแต่เงินที่ออกเงยขึ้นจากการลงทุน โดยที่ตัวคุณเองก็เครียดน้อยลง... ทางใดล่ะที่คุณจะเลือก

การศึกษาหลายชิ้นแสดงให้เห็นว่า **ความสุขไม่ได้เกิดจากเงินและสิ่งของ** พวกเราส่วนใหญ่ก็คงจะเห็นด้วยเช่นกัน **“สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตนั้นหาใช่สิ่งของไม่”** นั่นแหละคือความจริง แต่เราก็คงยังคงหลงอยู่ในความเชื่อผิดๆ ที่ว่า **“เงิน และสิ่งของ = ความสำเร็จและความสุข”** ซึ่งผลักดันให้เราต้องทำงานหนักและมีหนี้สินรุงรังเพียงเพื่อที่จะได้ครอบครองสิ่งของต่างๆ ที่จะมาช้ำเติมปัญหานี้ในท้ายที่สุดอยู่ดี

ความเชื่อผิดๆ ข้อที่ 2 : กลยุทธ์ในการปรับปรุงสภาพทางการเงินที่ดีที่สุดก็คือการเพิ่มรายได้

เมื่อเรามีปัญหาด้านการเงิน หรือเมื่อเราต้องการมีอิสรภาพทางการเงินเพิ่มขึ้น ทางออกที่เห็นได้ชัดๆ ที่สุดนั้นดูเหมือนว่าจะเป็นการ**เพิ่มรายได้** ดังนั้น พวกเราจึงตัดสินใจที่จะทำงานให้หนักขึ้น หาอาชีพเสริม หรือออกไปทำงานทั้งสามและภรรยาเพื่อจะได้มีเงินมากขึ้น

ตอนแรก หลายสิ่งหลายอย่างก็ดูท่าว่าจะดีขึ้น หากเราติดขัดเรื่องการจ่ายบิลมาตลอด ตอนนี้เราก็มีปัญญาจ่ายแล้ว เราหาข่าวของที่ดีขึ้นให้กับครอบครัวได้ เราพบว่าเราสามารถซื้อบ้าน เลือเสื้อผ้า และรถที่แพงขึ้นได้

เราก็กเลยจนซื้อกันใหญ่

แต่เราก็กค้นพบว่า เรามีเวลาอยู่บ้านน้อยลงมาก มีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับงานมากขึ้น และต้องเสียภาษีมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ นิสัยที่ชอบซื้อของแบบแปะโป้งอันทำให้เป็น “หนี้บัตรเครดิต” ก็ทำให้ค่าใช้จ่ายของเราสูงขึ้นตามมาด้วย ไม่นานนักเราก็กพบว่าขณะที่เราต่างเสียสละเวลาส่วนตัวและเวลาครอบครัวอันยิ่งใหญ่เพื่อที่จะควบคุมสถานการณ์ทางการเงินให้ได้นั้น เราก็กกลับต้องตกอยู่ในสภาวะกดดันทางการเงินอีกครั้งหนึ่ง แถมยังเป็นระดับที่สูงขึ้นอีกด้วย กลายเป็นว่าพวกเรายังคงอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องใช้เงินซึ่งไม่มีสำรองนี่ย่างระมัดระวังสุดขีดด้วยความคิดที่ว่า “เมื่อฉันหาเงิน 50,000 เหรียญก่อนต่อไปได้ ฉันจะเริ่มต้นลงทุนในสิ่งที่จะทำให้ผลตอบแทนกลับมาบ้าง”

ดังที่โรเบิร์ต คิโยซากิ ได้เขียนไว้ในหนังสือของเขาที่ชื่อ “พ่อรวยสอนลูก” (Rich Dad, Poor Dad) ว่า

เงินที่มากขึ้นไม่ได้ช่วยแก้ไขปัญหอะไร ที่จริงมันอาจจะเป็นตัวซ้ำเติมปัญหาเสียด้วยซ้ำ เงินมักจะทำให้ข้อบกพร่องอันน่าสลดใจของมนุษย์นั้นเด่นชัดขึ้น มันมักจะทำให้เราสนใจในสิ่งที่ไม่รู้จัก นั้นแหละคือเหตุผลที่ว่าทำไมจึงมีอยู่บ่อยๆ ที่คนที่อยู่ดีๆ แล้วได้ลาภลอยมา เช่น ได้รับมรดก ได้ขึ้นเงินเดือน หรือถูกลี้อเตอริจึงหวนกลับไปสู่ความยุ่งเหยิงทางการเงินเช่นเดิม...หรืออาจจะยุ่งเหยิงไปกว่าตอนที่เขายังไม่ได้รับเงินก้อนนี้ด้วยซ้ำ เงินเพียงแต่เน้นให้เห็นถึงแบบแผนเรื่องกระแสเงินสดที่อยู่ในหัวคุณเท่านั้น

ยิ่งไปกว่านั้น **สิ่งที่สำคัญจริง ๆ ก็คือ การที่เราบริหารเงินได้ดีขนาดไหนต่างหาก** ดังที่โทมัส สแตนลีย์ และวิลเลียม แดงไก้กล่าวไว้ในหนังสือ The Millionaire Next Door ว่าคนอเมริกันส่วนใหญ่ที่มีความ

มันคงทางการเงินอย่างแท้จริงนั้นไม่ใช่คนที่รวยจากเปลือกนอก **พวกเขาเก็บเงินไว้ เอมันไปลงทุน และอยู่อย่างมัธยัสถ์** ส่วนมากแล้วพวกเขาจะอยู่ในบ้านระดับพอดีๆ ใสสุทที่ไม่แพงนัก และขับรถที่ผลิตในอเมริกา พวกเขามีทรัพย์สินสมบัติมากมายแต่ไม่ได้ดำเนินชีวิตอย่างฟุ่มเฟือย ส่วนใหญ่แล้วพวกเขาจะมีครอบครัว และครึ่งหนึ่งของพวกเขาจะมีคู่สมรสที่ไม่ได้ทำงานนอกบ้าน และดังเราได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 ว่า พวกเขาไม่ได้รับมรดกตกทอดหรือถูกลีดเตอร์ หรือได้รางวัลจากเกมโชว์ พวกเขาแค่เรียนรู้ที่จะ **นำหลักการในการบริหารเงินที่ดีมาใช้เท่านั้น**

ความเชื่อผิดๆ ข้อที่ 3: เงิน = สิทธิพิเศษ = ความสำเร็จของลูกๆ

ด้วยความต้องการของเราที่จะหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว เราจึงติดกับดักของความคิดได้อย่างง่ายดาย กับดักที่ว่าก็คือ ยิ่งเราหาเงินได้มากขึ้นเท่าไร ลูกๆ ของเราก็จะยิ่งได้รับสิทธิพิเศษ มากขึ้นเท่านั้น และเราก็จะเป็นพ่อแม่ที่ดีขึ้นด้วย เราคิดว่าหากเราสามารถหาเสื้อผ้าที่ดีที่สุดให้พวกเขาใส่ และหารถที่ดีที่สุดให้พวกเขาขับไปยังโรงเรียนที่ดีที่สุด ลูกๆ ก็จะมีโอกาสที่จะทำอะไร ได้มากขึ้นในชีวิต และนั่นก็หมายความว่าเราทำหน้าที่ของเราได้เยี่ยมด้วย

แต่การสรรหาสิ่งของและโอกาสในการได้ทำ (Doing) สิ่งต่าง ๆ นั้นมักจะแลกมาด้วยโอกาสแห่งการกลายเป็น (Becoming) ที่พวกเขาควรจะได้รับ เราทุกคนต่างก็ต้องการให้ลูกๆ มีจุดแข็งในบุคลิกลักษณะ เช่น ความซื่อสัตย์ คุณธรรม และความประหยัดอดออม เงินที่มากขึ้นและ "สิ่งของต่างๆ" จะช่วยพวกเขาพัฒนาคุณลักษณะเหล่านั้นได้จริงหรือ...ไม่เสมอไปหรอก จริงๆ แล้ว ยังมีหลักฐานที่บ่งชี้ว่าเงินและสิ่งของมักจะมีความสัมพันธ์ที่สวนทางกันคือ ยิ่งมีเงินและสิทธิพิเศษมากเท่าไร เด็กๆ

จำนวนมากก็จะมีโอกาสน้อยลงในการเรียนรู้ลักษณะนิสัย ซึ่งวิธีสอนเรื่องนี้ที่ดีที่สุดก็คือ การสอนผ่านความเสียสละ การร่วมมือกัน และความจำเป็นที่จะต้องจัดลำดับและเลือกด้วยนั่นเอง

นอกจากนี้ ความต้องการทางเศรษฐกิจยังเป็นหนึ่งในสี่ของความต้องการพื้นฐานอันขาดไม่ได้สำหรับสมาชิกในครอบครัวทุกคน อย่างน้อยที่สุดมันก็สำคัญเท่าเทียมกับความต้องการทาง ปัญญา ทางใจ และทางสังคม/อารมณ์ แต่ถ้าพวกเราเอาแต่ออกจากบ้านไม่ว่าจะออกไปจริงๆ หรือลอยละล่องไปกับความคิด แล้วไฟก็สไปที่การหาเงินเพียงอย่างเดียว เราก็จะไม่สามารถตอบสนองความต้องการด้านอื่นๆ ได้ด้วย

แต่ทั้งในฐานะของพ่อแม่และคู่สมรส **เราควรพิจารณาถึงความต้องการทั้งหมดของ ครอบครัวแล้วตัดสินใจว่ารายได้พิเศษนั้นจะคุ้มกับโอกาสที่เสียไปหรือเปล่า** จะมีช่วงหนึ่ง ที่ทุกคนในครอบครัวต้องการความเป็น “เรา” มากกว่าสิ่งที่เงินซื้อหามาได้ **การทำงานกับครอบครัว** เพื่อแก้ไขความกังวลทางเศรษฐกิจนั้นเป็นหนทางที่มีประโยชน์กว่าการซื้อของให้พวกเขามากนัก

ผลของความเชื่อผิดๆ อย่างนี้และอย่างอื่นๆ ทำให้พวกเราจำนวนมากมักจะมองว่าเงินเป็นทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด มันเหมือนกับว่าเงินนั้นไม่เคยเพียงพอเอาเสียเลย และพวกเราก็พยายามคิดว่าจะหาเงินเพิ่มได้อย่างไร บ่อยครั้งที่เราทำงานเกินเวลา ทำงานพิเศษ และยอมเสียสละเวลาของครอบครัวอันไม่มีสิ่งใดทดแทนได้ มีบ่อยครั้งที่สุดท้ายแล้วเราก็ค้นพบว่าการได้เงินมากขึ้นนั้น ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาให้เสมอไป

บางทีพวกเราส่วนใหญ่อาจจะบอกว่าสิิกๆ แล้ว เรารู้แหละว่าเงินไม่สามารถซื้อความสุขได้ **และความสงบสุขที่รู้สึกได้อย่างแท้จริงนั้น**

มาจากความมั่นคงทางการเงินไม่ได้มาจาก “สิ่งของ” ที่มีอยู่ล้นเหลือ แต่...เจ้าแมลงวันที่เกาะฝาผนังอยู่อาจจะไม่เชื่อนะ! สิ่งที่แมลงวันตัวนั้นเห็นก็คือ ผู้คนที่เร่งร้อนเข้าร้านโน้นออกร้านนี้หรือท่องอินเทอร์เน็ตเพื่อซื้อหา “สิ่งที่อยากได้” (Wants) เหมือนกับว่า มันคือ “สิ่งที่จำเป็น” (Needs) เสียเหลือเกิน เรามีหนี้บัตรเครดิตสูงท่วมหัว จ่ายดอกเบี้ยเป็นปีๆ บางครั้งก็ทะเลาะกับคู่สมรส หรือคร่ำครวญว่าไม่มีเงินเก็บ และพยายามกำจัดอาการปวดเคียรเวียนเกล้าที่กำเริบทุกครั้งเมื่อได้รับบิลค่าใช้จ่าย หรือเมื่อพยายามทำให้เงินในบัญชีให้ไม่ติดลบ สิ่งเหล่านี้บีบบังคับให้แมลงวันสลายตัวนี้สรุปว่า สำหรับคนส่วนใหญ่ในสังคมแล้ว การได้ครอบครอง “สิ่งของ” นั้นเป็นความนิยมอันสูงส่งยิ่ง...แต่ก็เปลืองสตังค์จริงๆ เลย

ตรวจสอบความคาดหวังเกี่ยวกับเงินของคุณ

แล้วเราไปเอากรอบความคิดที่ทำให้เราปฏิบัติอย่างที่จะทำให้เกิดผลลัพธ์อย่างนั้นมาจากไหนกัน

สำหรับคนมากมายนั้น กรอบความคิดของพวกเขามาจากโฆษณาที่มีอยู่ล้นหลามและบริษัทบัตรเครดิตที่คอยกระตุ้นให้ “ซื้อก่อน จ่ายทีหลัง” ในปี พ.ศ. 2543 เพียงปีเดียว บริษัทบัตรเครดิตตรอนจดหมายออกไปเชิญชวนคนให้มาใช้บัตรถึง 3.3 พันล้านฉบับ (ประมาณ 30 ฉบับต่อหนึ่งครัวเรือน) แม้ว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้ถือบัตรเครดิตชาวอเมริกันจะมีบัตรอยู่ 9 ใบในกระเป๋า สตางค์แล้วก็ตาม การกระตุ้นให้ใช้บัตรเครดิตและความที่มันมีเงินมาให้ใช้ได้ทันที เมื่อนำมาผสานกับฝันหวานๆ ของชาวอเมริกันที่อยากจะ “มีทุกอย่าง” และผลสมกับการรุกรานของโฆษณาเข้าด้วยกันแล้ว ทำให้เกิดอำนาจชักจูงให้

เราใช้ชีวิตแบบฟุ่มเฟือยฟุ้งเฟ้ออันยากจะต้านทานได้ขึ้นมา (บางคนก็ว่ามันเป็นประมาทลัทธิตามใจฉัน) ผลที่ได้จากสิ่งเหล่านี้และจากอิทธิพลอื่นๆ ก็คือพวกเราส่วนใหญ่มักจะ**มอง**เงินอย่างที่เป็นสาเหตุให้เราตัดสินใจทำในสิ่งที่นำไปสู่หนี้และความคับข้องใจ

กรอบความคิดอื่นๆ ในเรื่องของเงินนั้นมาจากญาติ เพื่อน ผู้ร่วมงาน และประสบการณ์ที่เราได้รับ

โรเจอร์...

เมื่อยังเด็ก ผมจำได้ถึงเวลาที่พ่อขับรถคันใหม่กลับบ้าน มันเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการศึกษาหรือกันก่อนล่วงหน้าแม้แต่กับแม่ พ่อแค่กลับมามีพร้อมทั้งรถคันใหม่ โดยเหมาว่าพวกเราจะต้องดีใจกันแน่ๆ ในความคิดของพ่อ มันเป็นวิธีหนึ่งในการแสดงความรักต่อครอบครัวของท่าน

แต่ในทางกลับกัน ผมยังคงจำได้ถึงวันที่ตามพ่อไปธนาคาร ท่านต้องการเงินสำหรับโครงการเพาะปลูกโครงการหนึ่ง และผู้จัดการธนาคารก็ให้เงินแก่พ่อโดยแลกกับลายเซ็นของท่าน เมื่อเรากำลังจะกลับออกไป ผู้จัดการก็ดึงผมไว้แล้วพูดว่า “เธอควรจะซาบซึ้งกับมรดกที่พ่อมอบให้เธอนะ ฉันเฝ้ามองเขาฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ มาตลอด ถ้าเป็นคนอื่นก็คงจะยอมล้มละลายไปแล้ว แต่พ่อเธอสู้ยิบตาทีเดียว เขาخذใช้หนี้สินจนหมดและทำในสิ่งที่ถูกต้องไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ฉันยอมเสี่ยงกับหน้าที่การงานของฉันและให้ทุกอย่างที่เขาเอ่ยปาก เพราะฉันรู้ว่าเขารักษาสัญญาอยู่เสมอ”

รีเบ็คกา...

ฉันจำได้ว่าพ่อแม่ของฉันเล่าเรื่อง “เปียโนของแนนซี” ให้ฉันฟังหลายครั้งหลายครา แนนซีเป็นนักดนตรีฝีมือเลิศ เมื่อเธอจบชั้นมัธยม

ปลาย พ่อแม่ของเธอก็ซื้อแกรนด์เปียโนแสนสวยให้เธอ แต่เมื่อเธอจากบ้านไปเรียนมหาวิทยาลัยและแต่งงานไป แกรนด์เปียโนแสนสวยตัวนั้นจึงตั้งอยู่ที่บ้านของพ่อแม่เธอโดยที่เธอไม่เคยได้เล่นมันเลย

จุดประสงค์ที่พ่อแม่เล่าเรื่องนี้ให้ฉันฟังก็คือ ถ้าพ่อแม่ของแนนซีซื้อเปียโนให้เธอเมื่อเธอยังอยู่บ้านและเรียนเปียโน มันจะมีประโยชน์กว่านี้มาก “เปียโนของแนนซี” กลายเป็นสัญลักษณ์แห่งความสำคัญของการกะเวลาให้เหมาะสม ทั้งยังมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเราเกี่ยวกับการมอบโอกาสให้แก่ลูกๆ

แต่เรื่องนี้ไม่ได้เป็นสัญลักษณ์แห่งความสำคัญในการกะเวลาทางเศรษฐกิจ...อย่างน้อยก็สำหรับชีวิตฉัน แม้ว่าพ่อแม่จะไม่ตั้งใจก็ตาม แต่ทรศนะจากนิทานเรื่องนี้ก็ช่วยบอกบทเราในการตัดสินใจหลายๆ อย่างที่เราทำในครอบครัวเพื่อให้ได้สิ่งต่างๆ ในเวลาที่เราคิดว่ามันจะเป็นประโยชน์ที่สุด โดยไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นเวลาที่เรามีเงินพอจะซื้อมันได้เสมอไป

ฉันสงสัยเสมอมาว่าบางทีประเด็นจริงๆ ของเรื่องอาจจะไม่ใช่ “พ่อกับแม่ของแนนซีควรจะซื้อเปียโนให้เธอก่อนหน้านี้หรือไม่” แต่อาจจะ “ถ้าพ่อแม่ของเธอต้องแบกหนี้แล้ว พวกเขาควรจะซื้อเปียโนให้เธอหรือเปล่า” ก็ได้ เพราะดูเหมือนว่าแนนซีนั้นจะสามารถพัฒนาความสามารถของเธอได้ดี แม้จะต้องใช้เปียโนที่ถูกลงแต่ยังใช้การได้ที่มืออยู่ก็ตาม

ประสบการณ์ในวัยเด็กของพวกเรา มีผลกระทบอย่างใหญ่หลวงต่อทัศนคติและอุปนิสัยทางการเงินที่เรานำมาใช้ในชีวิตสมรส ทั้งยังมีผลกระทบต่อความยุ่งยากท้าทายที่เราต้องเผชิญ เมื่อพยายามรวมเอาปรัชญาทางการเงินและบัญชีธนาคารให้เป็นหนึ่งเดียว เมื่อคุณผสมผสานความคิดที่แตกต่างกันของคนสองคนเข้ากับเรื่องของอำนาจ (ส่วนมากมักจะเป็นในผู้ชาย) ความมั่นคงและ

ความมีคุณค่าในตัวเอง (ส่วนมากเป็นในผู้หญิง) ความซื่อสัตย์และความไว้วางใจ (เป็นในทั้งคู่แหละ) รวมทั้งความหนักใจจากการแบกหนี้สินเข้าด้วยกัน มันก็ง่ายที่จะมองว่าเหตุใดการจัดการกับเงินๆ ทองๆ จึงกลายเป็นเรื่องใหญ่ที่ทำทลายชีวิตสมรส จริงๆ แล้ว ผลกระทบทางอารมณ์ของปัญหาทางการเงินทั้งในชีวิตสมรสและชีวิตส่วนตัวอันมีอยู่เพียบเปลี่ยนนั้นสำคัญมาก จนทำให้ในปัจจุบันนอกเหนือจากนักวางแผนทางการเงินและที่ปรึกษาทางการเงินแล้ว เรายังต้องหา “โค้ชการเงิน” และ “พี่เลี้ยงการเงิน” มาช่วยสำรวจการกระทำและปัญหาทางใจของเราเกี่ยวกับอุปนิสัยในการใช้เงินอีกด้วย

ความสำเร็จในการจัดการกับทั้งเวลาและเงินของเรานั้นอยู่ที่**ทัศนคติ** และ**กรอบความคิด**มากกว่าจะอยู่ที่นักวางแผนหรือใบบันทึกรายรับ-รายจ่าย คนที่จัดการกับเวลาหรือเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพจะมองภาพแตกต่างออกไปจริงๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกเขาจะมองในแง่ของ**ความสำคัญ**และ**การลงทุน**มากกว่าในแง่ของ**ความเร่งด่วน**และ**การบริโภค** และเพราะว่าพวกเขา**มอง**แตกต่างกันนี้เองจึงได้**ทำอะไร**แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งทำให้พวกเขา**ได้รับ**ผลลัพธ์ที่แตกต่างกันไปเช่นกัน

ลองใช้เวลาสักหน่อยในการพิจารณากรอบความคิดของคุณเกี่ยวกับเงิน แล้วถามตัวเองด้วยคำถามต่อไปนี้

1. ทำไมเงินจึงเป็นเรื่องสะท้อนอารมณ์สำหรับฉัน (ถ้าสะท้อนนะ) ประสบการณ์ใดของฉัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับคนสำคัญในชีวิตที่ทำให้ฉันรู้สึกต่อเงินดังเช่นที่เป็นอยู่
2. ความมีคุณค่าในตัวเองของฉัน เป็นผลจากรายได้สุทธิของฉันที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่
3. เรื่องของเงินมีผลกระทบต่อการทำงาน ความรู้สึกมั่นคงในงาน และการปฏิบัติงานของฉันมาก-น้อยแค่ไหน

4. เรื่องของเงินมีผลต่อความสัมพันธ์ และการตัดสินใจในบ้านของฉันมากน้อยแค่ไหน
5. หากใครสักคนบังเอิญมารู้สถานการณ์การเงินของฉันเข้า รวมถึงยอดเงินในบัญชี ยอดเงินในบัตรเครดิต การลงทุน แผนการเกษียณอายุ และการใช้เงินเมื่อหกเดือนก่อนด้วย ฉันจะรู้สึกสะอึกใจ...หรือว่าลำบากใจละ
6. จากวิธีการใช้เงินของฉัน คนอื่นๆ เขาจะคิดว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของฉันคืออะไร
7. ฉันมักจะรอคอย เก็บ และจ่ายเงินสดในการซื้อของที่อยากได้ หรือว่าฉันเชื่อมั่นทันทีด้วยบัตรเครดิต แล้วจ่ายดอกเบี้ยเอาออกเหนือไปจากราคาของสิ่งๆ นั้น
8. จากอุปนิสัยการใช้เงินของฉัน อะไรคือสิ่งที่คู่สมรสของฉันคิดว่าสำคัญกว่ากัน ระหว่างการสื่อสารและตกลงกันในการใช้จ่าย...หรือการได้ซื้อของที่ฉันอยากได้
9. ไม่ว่าจะโดยการกระทำหรือคำพูดของฉัน อะไรคือสิ่งที่ฉันสอนลูกๆ เกี่ยวกับการจัดการเงิน
10. ฉันต้องการเงินจริงๆ เท่าไหร่จึงจะมีชีวิตที่มีคุณภาพและสงบสุขได้

เราต้องมีความเข้าใจในตัวเองอย่างลึกซึ้ง จึงจะสามารถจัดการกับเรื่องเหล่านี้ในชีวิตได้ เราอาจจะไม่อยากทำ อาจจะไม่อยากเผชิญกับความไม่กลมเกลียวกันระหว่างคู่สมรสที่อาจเกิดขึ้นได้ แต่ไม่มีทางใดเลยที่ความคาดหวังจะสมเหตุสมผลได้โดยไม่ได้วางอยู่บนพื้นฐานแห่งความจริง เช่นเดียวกับที่มันต้องเป็นความคาดหวังที่**จริงแท้**ด้วย

ดังนั้น เราจึงสนับสนุนให้คุณถามคำถามเหล่านั้นกับตัวเอง ตรวจสอบกรอบความคิดของคุณเอง และเขม้นมองจุดที่คุณยืนอยู่ในขณะนี้ ตรวจสอบทาบัญชีของคุณอย่างถี่ถ้วน ดูว่าคุณมีทรัพย์สินสมบัติอะไรบ้าง มีหนี้แค่ไหน คิดถึงยามที่คุณเกษียณ และคำนวณดอกเบี้ยที่คุณจ่ายในตอนนี้ แล้วถามตัวเอง

ด้วยคำถามนี้ :

ถ้ายังฉันท้าวเดินไปบนหนทางแห่งการเงินเช่นนี้ต่อไป สถานการณ์ของฉันทันในอีก 5 ปี 10 ปี หรือ 20 ปีข้างหน้าจะเป็นเช่นใด

ดังที่ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ คนที่บริหารเงินของพวกเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพพออย่างแท้จริงจะมองต่างออกไป และเนื่องจากพวกเขาไม่เหมือนใคร พวกเขาจึงกระทำแตกต่างไปและได้รับผลที่แตกต่างออกไปด้วย

การบริหารเงินในพื้นที่ 2

นี่ย้อนไปถึงตารางการบริหารเวลา คิดดูก็แล้วกันว่าพื้นที่ทั้งสี่นั้นบ่งชี้ถึงวิธีที่เราใช้เงินได้อย่างเหมาะสมเช่นเดียวกับวิธีที่เราใช้กับเวลาแค่ไหน (ดูตารางการบริหารการเงินในหน้าถัดไป)

เมื่อคุณพิจารณาตารางการบริหารเงินแล้ว นี่ถึงอุปนิสัยในการใช้จ่าย ในขณะที่ของคุณ คุณใช้เงินส่วนใหญ่หมดไปกับอะไร

เช่นเดียวกับเวลาคนจำนวนมากใช้ชีวิตการเงินของตัวเองอยู่ในพื้นที่ 1 และ 3 ในกรณีนี้ได้แก่ การจ่ายบิล การตอบสนองความต้องการที่บุงบับ และการซื้อของเมื่ออยากจะซื้อ และเมื่อความอยากได้ของพวกเขา มีมากกว่าทรัพย์สินที่มี พวกเขา ก็เลยใช้บัตรเครดิต พวกเขาต่างลั้งสมหนี้ จ่ายดอกเบี้ย รู้สึกคับข้องใจ และคิดว่าทางออกคือการเพิ่มรายได้ ดังนั้น แม้พวกเขาจะแต่งงาน คู่สมรสทั้งสองคนก็ต้องออกไปทำงานหรือไม่คนหนึ่งคนใดก็ต้อง

ตารางของการบริหารการเงิน

	Urgent - ด่วน	Not Urgent - ไม่ด่วน
Important - สำคัญ	พื้นที่ 1 <ul style="list-style-type: none"> - บิลต่างๆ - เงินที่ชำระค่าต่างๆ - ความต้องการอย่างปุบปับ - ภาษีค้างชำระ - ค่าขึ้นโรงขึ้นศาล - ค่ารักษาพยาบาลฉุกเฉินสำหรับตัวเอง ครอบครัว หรือเพื่อน 	พื้นที่ 2 <ul style="list-style-type: none"> - เงินฝาก - เงินลงทุน - เงินประกัน - การลงทุนที่เป็นการสร้างทุนสำหรับอนาคต (เช่น การศึกษา หรือการอบรม) - การลงทุนและการปรับปรุงธุรกิจ - การลงทุนเพื่อป้องกันความเจ็บไข้ได้ป่วย - การลงทุนให้กับระบบส่วนตัวหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
	Not Important - ไม่สำคัญ	พื้นที่ 3 <ul style="list-style-type: none"> - การใช้จ่ายด้วยความใจเร็วด่วนได้ - ดอกเบี้ยจากเงินที่ยืมเข้ามา - ความสำคัญเกินอัตรา - ของขวัญที่จำเป็นต้องให้ยามรู้สึกผิด - เครื่องมือหรือของกระจุกกระจิกที่เกินจำเป็น - ค่าใช้จ่ายเร่งด่วน (เช่น ค่าล่องเรือสำราญข้ามคืนเพราะคุณอยากจะทำอะไรก็ได้ในตอนนี้)

ทำงานพิเศษ พวกเขาได้เงินมากขึ้น ชื่อของมากขึ้น มีบ้านหลังใหญ่ขึ้น มีรถเพิ่มขึ้นอีกคัน ใช้เงินมากขึ้น โดยหมดไปกับการจ้างพี่เลี้ยงเด็ก ชื่อชุดทำงาน และชื่ออาหารฟาสต์ฟู้ด พวกเขาถลาลึกไปกับหนี้สิน จ่ายดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น จ่ายภาษีมากขึ้น ในขณะที่พวกเขาก็ไม่ได้ก้าวหน้าไปไหนเลย และหากมีเหตุการณ์ใดๆ เกิดขึ้นอย่างไม่ทันตั้งตัวอันจะทำให้พวกเขาไม่ได้รับเงิน

เดือนไปสักเดือนสองเดือนแล้วล่ะก็ พวกเขาจะต้องลำบากเลือดตาแทบ กระเด็นอย่างแน่นอน

พื้นที่ 2 คือหัวใจสำคัญอีกแล้วสิ พื้นที่นี้ไม่เพียงแต่จะเป็นพื้นที่แห่ง **ความสำคัญ**เท่านั้น มันยังเป็นพื้นที่แห่ง**การลงทุน**อีกด้วย มันเป็นพื้นที่แห่ง**อิสรภาพทางการเงิน**และเป็นที่ยิ่งใครจริงจัง เขาทุ่มเทเงินให้ ดังที่ สแตนลีย์ (Stanley) และแดนโก้ (Danko) ได้กล่าวไว้ว่า ทุกๆ ปี คนอเมริกันส่วนใหญ่ที่กลายเป็น “เศรษฐีเงินล้าน” นั้น จะนำ 20% ของเงินรายได้ของตนโดยเฉลี่ยไปลงทุนกับสิ่งมีค่าที่จะสร้างความมั่งคั่งให้กับตัวเอง จากการกระทำเช่นนี้ พวกเขาได้สร้าง “**ความร่ำรวยจนปลอม**” ขึ้น (หรือที่บ้านเรามักเรียกว่า**แก๊งเงิน : ผู้แปล**) แล้วก็ปฏิบัติตามหลักการแห่งความขยันหมั่นเพียรและความมั่งคั่งโดยใช้ชีวิตด้วยเงินก้อนที่เหลือจากการลงทุนนั้น ผลที่ตามมาก็คือ พวกเขาได้รับดอกเบียแทนที่จะต้องเป็นฝ่ายจ่ายดอกเบียนะสิ

แล้วมันสำคัญอย่างไรละ ลองเปรียบเทียบความรู้สึกถึงอิสรภาพในพื้นที่ 2 ดูว่าแตกต่างกับความรู้สึกที่คุณมีอย่างไรเวลาที่อ่านคำพรรณนาของอดีต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงต่างประเทศ เจ. รูเบน คล้ากเกี่ยวกับดอกเบียที่คุณต้องจ่ายเมื่ออยู่ในพื้นที่ 3 ดังต่อไปนี้

ดอกเบียไม่เคยหลับเคยนอนหรือเจ็บป่วยหรือตายไป มันไม่เคยไปโรงพยาบาล มันทำงานทั้งวันอาทิตย์และวันหยุดราชการ มันไม่เคยไปตากอากาศ มันไม่เคยไปเที่ยวเตร่หรือทัศนจาร ไม่เคยทำตัวสนุกสนาน ไม่เคยถูกเลย์ออฟหรือโดนไล่ออก ไม่เคยลดเวลาทำงาน ไม่เคยขาดแคลนพืชผลหรือแล้งน้ำ ไม่เคยจ่ายภาษี ไม่เคยซื้ออาหาร ไม่ใส่เสื้อผ้า ไม่ต้องอยู่ในบ้านและไม่มีบ้าน ไม่ต้องซ่อม เปลี่ยน มุง ทำท่อน้ำ ทาสีบ้าน หรือทาผนังให้ขาว ไม่มีภรรยา ลูก พ่อ แม่ หรือพี่น้องให้ดูแลรักใคร่ ไม่มีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต ไม่ต้องจัด

งานแต่งงาน งานวันเกิด หรืองานศพ ไม่มีความรักหรือความเห็นอกเห็นใจ มีแต่ความใจร้ายใจดำและไร้หัวใจเหมือนผาหินแกรนิต เมื่อคุณเป็นหนี้ ดอกเบี้ยจะตามติดคุณทุกๆ นาที ทั้งวันทั้งคืน คุณไม่สามารถหลบเลี่ยงหรือหลุดรอดไปจากมันได้ ยกเลิกมันไม่ได้ มันไม่อ่อนข้อให้ต่อคำวิงวอน ความต้องการ หรือคำสั่งใดๆ และเมื่อไหร่ก็ตามที่คุณเข้าไปเกะกะหรือขวางทางมัน หรือไม่สามารถตอบสนองความต้องการของมันได้ มันก็จะบดขยี้คุณให้ป่นปี้เป็นผุยผง

แล้วอะไรล่ะที่คุณอยากจะทำมากกว่า ระหว่างการจ่ายดอกเบี้ยในพื้นที่ 3 กับการได้รับดอกเบี้ยในพื้นที่ 2

สิ่งสำคัญก็คือ วิธีในการบริหารเงินในพื้นที่ 2 นั้นคือการลงทุนเงินไปกับสิ่งที่จะทำให้เงินนั้นงอกเงย เมื่อเรากล่าวถึง**การลงทุน** เราไม่ได้หมายถึงการลงทุนในตลาดหุ้นหรือการลงทุนไปกับเครื่องมือในการลงทุนใดๆ แต่เราหมายถึง**หลักการ**ในการลงทุน หรือ**การใช้ทรัพยากรที่คุณมีอยู่มาทำให้เกิดทรัพยากรที่มากขึ้น** การลงทุนที่เพิ่มทรัพยากรทางการเงินให้กับคุณนั้นมักจะอยู่ในรูปของทรัพย์สินต่างๆ เช่น อสังหาริมทรัพย์ บัญชีเงินฝาก CDs (Certificate of Deposit หรือใบรับฝากเงินธนาคารแบบประจำ คือการฝากเงินจำนวนหนึ่งๆ ไว้ โดยไม่มีการถอนเป็นระยะเวลาหนึ่งตามที่สถาบันการเงินนั้นๆ จะกำหนดไว้และ ผู้ฝากจะได้รับดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่าการฝากเงินธรรมดา ใบรับฝากเงินนี้สามารถเปลี่ยนมือได้ - ผู้เรียกเรียง) หุ้น พันธบัตร ทรัสต์ IRAs (Individual Retirement Account คือบัญชีออมทรัพย์ของชาวอเมริกันที่เปิดไว้เก็บเงินสำหรับยามเกษียณอายุ คล้ายๆ กับแผนเกษียณ 401 (k) ต่างกันที่ IRA มีไว้สำหรับคนที่ทำงานแบบ self-employed หรือไม่ได้เป็นลูกจ้างบริษัทใดๆ - ผู้เรียกเรียง) หรือแผน 401(k) การลงทุนที่เพิ่มพูนทรัพยากรมนุษย์ (และอาจเป็นการเพิ่มพูนทรัพยากรทางการเงินในบางกรณี)

นั่น มักจะเป็นการลงทุนในเรื่องการศึกษา การพัฒนาความสามารถพิเศษ หรือความชำนาญเฉพาะด้าน หรือความพยายามช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ การลงทุนทั้งสองชนิดนี้โฟกัสไปที่**การสร้าง**แทนที่จะเป็นการใช้จ่ายเพียงอย่างเดียว

แล้วคุณควรจะลงทุน**ทำอะไร**ละ ในภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวน การได้รับคำแนะนำด้านการเงินที่ดีและทันต่อเหตุการณ์จะให้ผลดีกับคุณ การลงทุนบางอย่างที่นับว่าชาญฉลาดเมื่อห้าปีก่อนอาจจะดูไม่ฉลาดอีกแล้วในปัจจุบันนี้

แล้วคุณจะลงทุน**เท่าไร**ดี มันก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของคุณ ขอบอกอีกครั้งว่าคนส่วนใหญ่ที่สั่งสมความมั่งคั่งนั้นจะนำ 20% ของรายได้รายปีที่ต้องเสียภาษีของพวกเขาไปลงทุน อย่างไรก็ตาม หากคุณเริ่มต้นด้วยการใช้ **"กฎห้าเปอร์เซ็นต์"** (เหมือนกับ "กฎห้านาที" ซึ่งเราแนะนำไว้ใน "เวลานั้นสำคัญยิ่ง") แล้วเอาเงินเพียง 5% ของรายได้คุณไปลงทุนกับสิ่งที่จะสร้างดอกเบี๋ยให้คุณ ก็ถือว่าคุณได้เริ่มมีบทบาทในการลงทุนให้กับพื้นที่ 2 แล้วละ...เริ่มนับได้ตั้งแต่ยอดเงินฝากงวดแรกที่คุณได้รับดอกเบี๋ยแทนที่จะเสียดอกเบี๋ยนั้นเลย การที่คุณได้เห็นดอกเบี๋ยเพิ่มพูนขึ้นทุกเดือนๆ เช่นนี้จะกระตุ้นคุณให้หาทางลงทุนเพิ่มขึ้นอีกด้วย

เช่นเดียวกับเรื่องของเวลา สถานที่ๆ ดีที่สุดในการดึงเอาทรัพยากรมาลงทุนในพื้นที่ 2 ก็คือพื้นที่ 3 อันเต็มไปด้วยการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยพุ่งเพื่อเอเจนซีโฆษณาที่อยู่ให้คนซื้อของและบริษัทบัตรเครดิตจะทำให้คุณรู้สึกถึงความ**เร่งด่วน**ที่ล่อลวงคุณด้วยประสาทสัมผัส ลังคม จิตวิทยา และเศรษฐกิจ ซึ่งจะเร่งให้คุณจับจ่ายใช้สอย แต่การใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยที่สุดนั้นไม่ใช่การซื้อ**สิ่งสำคัญ**และไม่ได้ช่วยให้คุณบรรลุถึงสิ่งที่สำคัญที่สุดเลย ดังที่เราได้กล่าวไว้แล้วว่า พื้นที่ 3 นั้นเต็มไปด้วยดอกเบี๋ยที่คุณต้องจ่ายให้กับเงินที่ขอยืมมา ถ้ามอดอกเบี๋ยนี้ยังเร่งด่วนอีกด้วย พิสูจน์ได้จากบิลต่างๆ และยอดดอกเบี๋ย

ที่พอกพูนขึ้นทุกวันไม่มีรีรอ แน่แน่นอนว่าดอกเบี๋ยนี้ไม่ได้ช่วยเหลือคุณให้ไปถึงเป้าหมายใดๆ เลย จริงๆ แล้ว มันสูบเอาทรัพยากรไปจากเป้าหมายเหล่านั้นด้วยซ้ำไป

หัวใจสำคัญของหลักการก็คือความสำคัญและการลงทุน...เช่น เคยเก็บเงินคุณไว้ในที่ซึ่งจะช่วยให้คุณบรรลุในสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับคุณ และยึดหลักการอื่นๆ ที่มีเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์เอาไว้ให้เหนียวแน่น เช่น *ความมั่งคั่ง* *ความขยันขันแข็ง* และ*การอดเปรี้ยวไว้กินหวาน* แ่หน้อยที่ค่าเหล่านั้นไม่ “ทันสมัย” เสียแล้วในปัจจุบัน ค่าที่ “ทันสมัย” ตอนนี้ก็เช่น *เร็ว* *ง่าย* และ*ชื่อก่อน* *จ่ายทีหลัง* แต่ไม่มีทางใดเลยที่ค่าเหล่านี้จะทำให้เรามีพลังในการสร้างผลลัพธ์ที่เราต้องการในชีวิต อันได้แก่ *ดุลยภาพ* *ความสงบสุข* และ*อิสรภาพ*

ความจริงนั้นมืออยู่ว่า พวกเราส่วนใหญ่ไม่เคยมีเงินเพียงพอที่จะทำทุกสิ่งที่เราอยากจะทำหรือทุกสิ่งที่เราคิดได้ว่าจะทำเลย ดังนั้นพวกเราจึงต้องเลือกหัวใจสำคัญก็คือ **การใช้จ่ายและการลงทุนไปกับสิ่งที่จะนำผลตอบแทนสูงสุดมาให้** สำหรับทั้งเงินและเวลานั้น **เมื่อใดที่เราเรียนรู้ที่จะลงทุนแทนที่จะบริโภคเพียงอย่างเดียว** เมื่อนั้นแหละคือเวลาที่เราสร้างความมั่งคั่งที่แท้จริงขึ้นมา โดยมีทรัพยากรมากขึ้นเหลือคณนา มีความซื่อสัตย์ต่อตัวเองมากขึ้น มีความสัมพันธ์กับคนสำคัญในชีวิตที่แน่นแฟ้นขึ้น เมื่อเวลาผ่านไป วิธีนี้จะให้ผลดีอย่างมหาศาลไม่เพียงต่อความสามารถของเราในการฝ่าฟันมรสุมชีวิตที่จู่โจมเข้ามาโดยไม่คาดฝันเท่านั้น แต่ยังให้ผลดีต่อความสามารถของเราในการสร้างดุลยภาพในการดำเนินชีวิตแต่ละวันด้วย

คุณค่าของตารางการบริหารการเงิน

คุณคงจะเข้าใจแล้วว่าตารางบริหารเวลาแบบแบ่งเป็นพื้นที่ๆ นั้นสามารถนำมาปรับใช้กับเรื่องเงินและทำให้เราสามารถเห็นภาพได้ชัดเจนขึ้น “เข้าใจแล้ว! ฉันหลงติดอยู่ในการซื้อของแบบใจเร็วด่วนได้และการเป็นหนี้บัตรเครดิต นี่เอง! (พื้นที่ 3) ฉันมักจะรู้สึกกดดันจากรายจ่ายประจำเดือนเมื่อถึงเวลาที่จะต้องจ่าย (พื้นที่ 1 และ 3) มีบางเวลาที่ฉันอยากจะออกไปข้างนอก แล้วซื้อของไร้สาระและไม่จำเป็นสุดๆ (พื้นที่ 4) เพียงเพื่อจะได้มีสุขภาพจิตที่ดี” แม้แต่คนที่ลงทุนทั้งเวลาและเงินไปกับพื้นที่ 2 ก็ยังมีความสุขจากการได้มองเห็นภาพที่อธิบายถึงความชาญฉลาดของการเลือกพื้นที่ 2 และแนะนำโอกาสในการลงทุนซึ่งมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิมให้แก่เราอีกด้วย

ตารางนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความโปรแอ็คทีฟ ทำให้เราเข้าใจผลของการตัดสินใจเลือกทางการเงินของเราได้ดีขึ้น และเน้นให้เห็นถึงความชาญฉลาดในการลงทุนไม่ว่าจะด้วยเงินหรือเวลาอันจะให้ผลตอบแทนมหาศาลในภายหลัง นอกจากนี้มันยังให้พลังเราได้รู้เท่าทันปรัชญาของการ “ซื้อก่อน จ่ายทีหลัง” ที่กำลังไหลบ่าท่วมผู้คนในสังคมของเราทุกวันนี้

ตารางบริหารการเงินยังนำความศรัทธาแรงกล้าในการลงทุนและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องมาให้ด้วย มันช่วยให้เราเข้าใจว่าแทนที่จะใช้จ่ายเงินอันเป็นอนาคตของเรา เราควรจะลงทุนให้กับอนาคตมากกว่า

สุดท้าย มันแสดงให้เห็นถึงจุดที่เราสูญเสียเงินไปเปล่าๆ “ได้เส้น” ในพื้นที่ 3 และ 4 อันเป็นเงินที่เราสามารถนำมาลงทุนในพื้นที่ 2 ได้ ส่วนใหญ่แล้วเราไม่จำเป็นต้องหาเงินให้มากขึ้นก็ได้ เพียงแต่เราต้องบริหารเงินที่มีอยู่ให้ดีขึ้นนั่นเอง

อ้อพติไมเซอร์

ก่อนจะเข้าเรื่องของอ้อพติไมเซอร์ ขอเวลาสักนิดเพื่อตั้งข้อสังเกตในประเด็นความเหมือนและความต่างระหว่างเงินและเวลาเสียหน่อย

ดังเราได้กล่าวไว้แล้วว่า เวลาและเงินต่างเป็นทรัพยากร พวกมันเป็นภาษาแห่งคุณค่า และมีความเกี่ยวพันกันอย่างมาก วิธีที่เราใช้ทรัพยากรทั้งสองนั้นจะสื่อว่าอะไรคือสิ่งสำคัญสำหรับชีวิตของเรา

และเช่นเดียวกัน ทั้งเวลาและเงินต่างมีสมรรถภาพมหาศาลในการเสริมใยเหล็กให้กับความสัมพันธ์ วิธีที่คุณปฏิบัติต่อคนอื่นในเรื่องของเวลาและเงินนั้นเปรียบได้กับการฝากหรือถอนครั้งยิ่งใหญ่ในความสัมพันธ์ เช่นเดียวกับการฝากถอนในบัญชีธนาคาร

นอกจากนี้ เงินและเวลายังมอบโอกาสอันแสนวิเศษในการ**ค้นพบตัวเอง** ให้แก่คุณอีกด้วย ยิ่งคุณได้เรียนรู้ถึงวิธีที่คุณใช้จ่ายและลงทุนทั้งเวลาและเงินมากเท่าใด คุณก็จะยิ่งได้เรียนรู้เกี่ยวกับตัวเองมากขึ้นเท่านั้น ยิ่งคุณตัดสินใจเลือกอย่างรู้คิดที่จะใช้จ่ายและลงทุนในสิ่งที่ดีขึ้นเพียงใด คุณก็จะยิ่งมีบุคลิกลักษณะที่แข็งแกร่งขึ้น และมีความสามารถในการใช้วิจารณญาณที่ดีขึ้นเพียงนั้น ทั้งยังมีวินัยสูงขึ้นในทุกๆ เรื่องของชีวิตอีกด้วย

แต่ขณะที่ทั้งเวลาและเงินต่างเป็นทรัพยากรเหมือนกัน มันก็ยังคงมีความแตกต่างที่เราสามารถแจกแจงในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

ประการแรก ยามที่คุณจัดการกับ**เวลา** มันก็เหมือนกับการพยายามบังคับเรือแคนูไปตามแม่น้ำที่เชี่ยวกราก คุณย่อมอยู่ในกระแสน้ำ เห็นได้

ชัดเลยว่าคุณจำเป็นต้องมีการวางแผนเส้นทางเดินเรือไว้ตั้งแต่ต้น แต่ในขณะเดียวกันคุณก็ต้องสามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ด้วย แต่เมื่อคุณจัดการกับ**เงินนั้น**คุณไม่ได้อยู่ในกระแสน้ำ คุณอาจจะรู้สึกเหมือนกับว่าอยู่ในกระแสน้ำเนื่องจากความกดดันทั้งหลายทั้งปวงที่ยั่วให้ใช้จ่ายเงิน แต่ความจริงก็คือ ขณะที่เวลานั้นเคลื่อนที่โดยอิสระ **เงินจะไม่เคลื่อนที่เองจนกว่าคุณไปทำให้มันเคลื่อนที่ไป** ดังนั้นคุณจึงยังอยู่บนบก เช่นเดียวกับชาวนาที่ต้องการน้ำจากระบบชลประทานไปรดต้นไม้ที่อยู่ปลายแถวงานของคุณก็คือการควบคุมการไหลของน้ำให้ไปยังที่ซึ่งจะทำให้เกิด**ความเจริญงอกงามได้ดีที่สุดนั่นเอง**

ประการที่สอง ขณะที่ในเรื่องของเวลา มีอยู่หลายครั้งที่เราต้องตัดสินใจทันที **แต่การตัดสินใจเรื่องเงินสามารถเตรียมไว้ก่อนได้** คุณไม่สามารถจะ “สงวน” หรือเก็บสะสมเวลาไว้ได้ คุณทำได้เพียงแค่อใช้เวลาไปในขณะนั้นๆ แต่คุณสามารถจะสงวนและเก็บสะสมเงินไว้ได้ และการกระทำเช่นนั้นเป็นการเพิ่มพูนมูลค่าของมันอีกด้วย จริงๆ แล้ว การที่เราสามารถเก็บและใช้จ่ายเงินได้ล่วงหน้าทำให้การจัดการกับเงินนั้นง่ายกว่าการจัดการกับเวลามากนัก เนื่องจากมันให้ออกาสคุณได้ควบคุมมากกว่านั่นเอง

เราไปดูกันที่อ็อพติไมเซอ์ ที่มีความได้เปรียบสูงในด้านของการบริหารเงินกันเถอะ อย่าลืมระลึกถึงความเหมือนและความต่างเหล่านี้ รวมถึงกรอบความคิดเรื่องพื้นที่ 2 ด้วย

อ็อพติไมเซอ์ 1 : รู้ว่าเงินของคุณนั้นไปอยู่ที่ไหนบ้าง

เราเคยกล่าวไว้แล้วว่า คนที่เก่งเรื่องเงินจะรู้ว่าเงินของตัวเองไปไหนบ้าง ดังนั้น อ็อพติไมเซอ์ตัวแรกที่เราอยากจะแนะนำก็คือ การสะกดรอยไป

ตามที่ต่างๆ ที่คุณใช้เงินไปในตอนนี้ เหมือนกับการสะกดรอยเวลา สิ่งนี้จะหยิบเอา**ความเป็นจริงและผลแห่งการตัดสินใจ**ของคุณมาแผ่ไว้ตรงหน้าคุณเลย

ตามหลักความจริงแล้ว มันอาจจะดูเหมือนว่าได้ผลดีกว่าถ้าเริ่มต้นด้วยการตั้งเป้าหมายทางการเงินเสียก่อน แต่ประสบการณ์ได้แสดงให้เห็นว่าคนส่วนใหญ่มีค่านิยมเกี่ยวกับเงินอยู่ในจิตใต้สำนึกอย่างน้อยก็สองสามอย่าง และการแค่สะกดรอยตามเงินไปในนั้นมักจะนำไปสู่การเผชิญหน้ากับข้อขัดแย้งต่างๆ อย่างกระทันหัน แม้คุณจะไม่มีการตระหนักที่แจ่มชัดในเรื่องของเป้าหมายทางการเงินก็ตาม แต่ไหวพริบในการตัดสินใจเลือกของคุณซึ่งผ่านการวัดความเที่ยงตรงจากค่านิยมในจิตสำนึกของคุณก็จะเริ่มเล็งเห็นจุดที่ปรับศูนย์ไว้**ไม่**เที่ยงและ**ไร้**ประโยชน์ได้ในทันที

ตัวอย่างเช่น ที่ปรึกษาทางการเงินท่านหนึ่งเล่าเรื่องของคนขับรถบรรทุกคนหนึ่งผู้กังวลกับการส่งเสียลูกสาวตัวน้อยให้เรียนในมหาวิทยาลัยเมื่อเธอโตขึ้น แม้เขาจะยังไม่มีเป้าหมายทางการเงินของตัวเอง แต่ที่ปรึกษาท่านนี้ก็แนะนำให้เขาเริ่มสะกดรอยว่าตัวเขานั้นหมดเงินไปกับอะไรบ้าง แล้วชายผู้นั้นก็ต้องประหลาดใจเมื่อค้นพบว่าเขาเสียเงินถึงเดือนละ 80 เหรียญเพื่อซื้อ บิ๊กซิลล์ (เครื่องดื่มขนาดยักษ์ที่ขายตามร้านสะดวกซื้อ) เมื่อที่ปรึกษาท่านนี้แสดงให้เขาเห็นว่าเงิน 80 เหรียญของแต่ละเดือนที่ค่อยๆ นำไปลงทุนอย่างเหมาะสมนั้นสามารถนำมาเป็นค่าเล่าเรียนของลูกสาวเขาได้ เขาก็ถึงกับน้ำตาคลอ

ด้วยความที่อ้อพติไมเซอร์ตัวนี้เป็นเครื่องมือเปิดเผยความจริงที่มีพลังมหาศาลนี้เอง เราจึงอยากแนะนำว่าคุณควรจะเริ่มสะกดรอยเงินของคุณทันทีหากคุณไม่ได้สะกดรอยมันอยู่แล้ว ข้างล่างนี้คือวิธีสะกดรอยที่คุณทำได้...

- ทำตัวเป็นคน “กระหายใบเสร็จ” ขอใบเสร็จทุกครั้งที่คุณซื้อของ และใช้เวลาสักสองสามนาที่ในตอนเย็น (หรือในวันสุดสัปดาห์) เพื่อจดบันทึกลับมันไว้
- ชื่อของบัตรเครดิตเดบิต (Debit Card หรือ Check Card) คือการ์ด

ที่คุณใช้รู้ดี เมื่อจ่ายเงินโดยมันจะตัดยอดเงินจากบัญชีของคุณเองโดยอัตโนมัติ - ผู้เรียบเรียง)

- พบบัตรข้อมูลขนาด 3 x 5 นิ้ว หรือแฟลนเนอร์เพื่อบันทึกค่าใช้จ่าย หรือหากจ่ายเช็คก็จดบันทึกไว้ในสมุดลงทะเบียนเช็คที่จ่ายออกไป

ไม่ว่าคุณจะเลือกวิธีใดก็ตาม จงบันทึกรายจ่ายของคุณไว้แล้วหาเวลามานั่งวิเคราะห์ว่าเงินของคุณนั้นไหลไปไหนบ้าง มันมีแนวโน้มว่าคุณจะบ่งชี้จุดที่เงินของคุณหายเข้าไปซึ่งอยู่ในหลุมดำ ของพื้นที่ 3 และ 4 ได้ในทันที... มันเป็นเงินที่คุณสามารถนำมาลงทุนและทำให้งอกเงยขึ้นมาได้ ในพื้นที่ 2 โปรแกรมซอฟต์แวร์ด้านการเงินหลายโปรแกรม เช่น Microsoft Money และ Quicken รวมทั้งบริการออนไลน์ต่างๆ เช่น themoneyplanner.com นั้นช่วยให้คุณแยกประเภทได้โดยง่ายและทำให้คุณสามารถเรียกข้อมูลกลับมาได้ ทั้งยังรวบรวมข้อมูลเหล่านั้นไว้ได้อีกด้วย หรือแม้แต่จะทำกราฟและชาร์ตเพื่อการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพก็ได้เช่นกัน

ข้อพิถิไมเซอร์ 2: รู้ว่าคุณอยากให้เงินของคุณไปที่ไหนบ้าง

ข้อพิถิไมเซอร์ที่มีความได้เปรียบสูงอันดับสองก็คือ การสร้างทรศนะที่ชัดเจน และถ้าจะให้เหมาะก็สร้างให้มันเป็น*ทรศนะร่วม*ว่าคุณอยากจะใช้เงินไปทางใดบ้าง การรู้ทรศนะดังกล่าวนี้นับเป็นสาเหตุสำคัญของความกดดันทั้งทางการเงินและการงาน ทั้งยังเป็นสาเหตุของการจับจ่ายอย่างใจเรื้อว่วนได้ส่วนใหญ่ของเรา นอกจากนี้ ยังเป็นสาเหตุสำคัญของความทุกข์ทางด้านการเงินของชีวิตสมรสและครอบครัว เมื่อสมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งคู่สมรสไม่ยอมเสียเวลาแก้ปัญหาความแตกต่างเพื่อจะได้มีทรศนะและกลยุทธ์ที่หนักแน่นและเป็นหนึ่งเดียวกัน การตัดสินใจเรื่องค่าใช้จ่ายเลยมักจะกลายเป็นสิ่งที่เลวร้าย สร้างความแตกแยก และเป็นบ่อเกิดของความ

เจ็บปวดซ่อนเร้นอันจะนำมาซึ่งการถอนเงินเกินยอดในบัญชีธนาคารอีกด้วย

เพื่อที่จะอธิบายค่านิยมและเป้าหมายทางการเงินของคุณอย่างแจ่มชัด การทำรายการของสิ่งที่มีแนวโน้มจะเป็นค่านิยมและเป้าหมายของคุณนั้นจะช่วยให้คุณได้ รายการนี้อาจจะรวมถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ปราศจากหนี้ได้ในที่สุด
- จ่ายเงินค่าบ้านให้หมด
- เก็บสะสมเงินสำรองสำหรับเรื่องฉุกเฉิน (มูลค่าประมาณ 3-6 เดือนของค่าครองชีพปกติ)
- ใช้หนี้เงินกู้สำหรับการศึกษา
- ลดความกดดันทางการเงิน
- ตั้งเงินทุนสำหรับดูแลพ่อแม่ที่แก่เฒ่า
- ควบคุมการเงินได้มากขึ้น
- ลดภาษี
- เป็นเจ้าของธุรกิจ
- ให้ทุนสำหรับโครงการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ หรือบริจาคเพื่อการกุศลอย่างสม่ำเสมอ
- ปฏิรูปบ้าน
- มีเงินสำหรับการตากอากาศในฝัน
- สะสมเงินสำหรับงานแต่งงานของลูกๆ
- ได้ครอบครองรถที่ดีกว่าเดิมฟรีๆ และด้วยความโปร่งใส
- สามารถจ่ายค่าเทอมหรือค่าหน่วยกิตเรียนมหาวิทยาลัยสำหรับลูกๆ ได้
- ช่วยลูกๆ จ่ายเงินดาวน์สำหรับบ้านหลังแรก
- เป็นเจ้าของฟาร์ม กระท่อมบนภูเขา หรือบ้านพักตากอากาศ
- เป็นเจ้าของบ้านติดล้อหรือเรือ
- สร้างสระว่ายน้ำหรือสปา
- เก็บเงินไว้สำหรับคลอดลูกคนใหม่

- ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์สำหรับเช่า
- ยกระดับการครองชีพของตัวเองในปัจจุบัน

เมื่อคุณมีทุกอย่างที่อาจจะเป็นค่านิยม และเป้าหมายของคุณทางอยู่บนโต๊ะแล้ว จงขี้นิวเลือกไปเลยว่าจะไรคือห้าอันดับแรกแล้วเรียงลำดับตามความสำคัญ จากนั้นก็โฟกัสไปที่ห้าอย่างนั้น จดมันเอาไว้และให้มันตรงหน้าคุณเสมอ เมื่อคุณถูกยั่วชวนให้เสียเงินไปกับพื้นที่ 3 และ 4 **จงนึกถึงเป้าหมายสำคัญของคุณในพื้นที่ 2** มองหาหนทางที่ทำให้เงินงอกเงย แล้วจงลงมือทำ

เราสามารถนำกิจกรรมนี้มาทำเป็นเกมที่สนุกสนานและให้ความรู้สำหรับคู่สมรส ผู้ปกครองเลี้ยงเดี่ยว (single parent) ที่ต้องการให้ลูกที่โตแล้วได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องเงิน หรือใครก็ตามที่อยู่ใสถานการณ์ที่ต้องรับผิดชอบทางการเงินร่วมกับผู้อื่นได้ด้วย เกมเวอร์ชันข้างล่างนี้ดัดแปลงมาจากเกมที่สร้างขึ้นโดยเพื่อนๆ ของเราจาก themoneyplanner.com

เกมเรื่องเงิน

1. เขียนรายการของสิ่งทีอาจจะเป็นค่านิยมและเป้าหมายทางการเงินลงไปใบบัตรข้อมูลขนาด 3 x 5 นิ้ว โปะละเป้าหมาย ทำเพิ่มให้พอทีจะให้ผู้เล่นเกมได้รับบัตรคนละ 5 ใบ
2. นำบัตรเป้าหมายเหล่านั้นมากองรวมกันแล้วจับเวลา โดยให้เวลาแต่ละคน 2 นาทีในการเลือกบัตรที่เป็นตัวแทนของเป้าหมายสูงสุดของตัวเองห้าใบออกจากกอง ห้ามปรึกษากัน
3. จับเวลาอีกครั้ง ให้เวลาเพิ่มอีกหนึ่งนาทีแก่แต่ละคนในการเรียงบัตรห้าใบใม่ือตามลำดับความสำคัญของตัวเอง
4. เปรียบเทียบบัตรที่เรียงแล้วว่า เป้าหมายทางการเงินและการเรียงลำดับความสำคัญของเป้าหมายของแต่ละคนมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแค่ไหน

เมื่อคุณเล่นเกมนี้กับคนอื่น ๆ คุณอาจจะค้นพบว่าคุณกระทำการด้วยความคาดหวังที่แตกต่างจากของคนอื่นโดยสิ้นเชิง ความแตกต่างที่ไม่มีใครรู้มาก่อนนี้เป็นบ่อเกิดของความตึงเครียด และความกดดันมหาศาลอยู่บ่อยๆ

การสำรวจที่ดำเนินต่อไปนั้นจะเปิดเผยให้เห็นถึงความแตกต่างในเรื่องของความคาดหวังอื่นๆ อีกด้วย ตัวอย่างเช่น ในชีวิตสมรสของคนจำนวนมาก คู่สมรสไม่คนใดก็คนหนึ่งจะเหมาเอาหน้อยๆ ว่าพวกเขาทั้งคู่ควรจะตกลงกันเรื่องการใช้เงิน แต่เมื่อเขาค้นพบว่าอีกคนหนึ่งออกไปข้างนอกและซื้อของบางอย่างมาโดยไม่ได้ปรึกษากันก่อน เขาจึงรู้สึกคับข้องใจและผิดหวัง การกระทำของเขาจะเป็นไปในรูปใดรูปหนึ่งต่อไปนี้ คือ พูดว่า “สิ่งที่ฉันอยากจะทำก่อนหน้านี้ซื้อนะสำคัญกว่าความผูกพันที่ฉันมีต่อเธอเสียอีก” หรือเขาอาจจะพูดตักเตือนอย่างรุนแรงว่าพรรคคนและค่านิยมร่วมนั้นถูกมองข้ามไป ไม่ว่าจะพูดในรูปแบบใด มันก็ก่อให้เกิดความเจ็บปวดและความทุกข์ตรมขึ้นได้ทั้งสิ้น

ดังนั้น การสร้าง**ค่านิยมฐานกลยุทธ์ทางการเงิน**ขึ้นมาจึงเป็นสิ่งที่มีความได้เปรียบสูงมาก ไม่ว่าจะคุณจะสร้างมันคนเดียวหรือสร้างมันร่วมกับผู้ที่คุณรับผิดชอบการเงินร่วมกัน จริงๆ แล้ว มันต้องใช้ทั้งเวลาและความพยายามอย่างหนัก คู่สมรสอาจจะต้องเผชิญหน้ากับปัญหาและต้องแก้ไขมันให้ได้ท่ามกลางความผองใจ กรอบความคิด และอุปนิสัยที่แตกต่างกัน มีแนวโน้มว่าในตอนแรก เด็กๆ จะมองเรื่องเงินด้วยมุมมองอันจำกัด โดยดูแต่ความต้องการของตัวเอง ณ ขณะเวลานั้นๆ เป็นสำคัญ

แต่จงระลึกเสมอว่านี่คือ**การลงทุน**ในพื้นที่ 2 ที่มีความได้เปรียบสูงในเรื่องของ**เวลา** ซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้กับการลงทุนในพื้นที่เดียวกันในเรื่องของ**เงิน** และมันยังจะเอื้อให้**การสร้างความสัมพันธ์**ในพื้นที่ 2 เป็นไปอย่างราบรื่นอีกด้วย ความเข้าใจร่วมที่คู่คุณสร้างขึ้นจะทำให้คุณสามารถช่วย

สมาชิกในครอบครัวถ่วงศูนย์แห่งความคาดหวังของพวกเขาให้มีความ "จริงแท้" และ "วางอยู่บนฐานแห่งความจริง" ได้ ซึ่งจะขจัดความผิดพลาด และการทะเลาะเบาะแว้งไปได้เยอะ ทั้งยังทำให้การจัดการเรื่องเงินในอนาคต นั้นมีประสิทธิภาพขึ้นอีกด้วย

ในการสร้างคำปณิธานกลยุทธ์ทางการเงินนั้น อันดับแรก คุณต้องบ่งชี้ เป้าหมายของคุณ ทรัพยากรที่คุณต้องใช้เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายเหล่านั้น และหลักการ ค่านิยม รวมทั้งเครื่องชี้นำที่จะควบคุมการครอบครองและการบริหารทรัพยากรเหล่านั้น คุณอาจจะตั้งคำถามดังคำถามข้างล่างนี้หรือคำถามอื่นๆ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของคุณมากกว่า

- หลักการอะไรที่จะเป็นเครื่องชี้นำ สำหรับการตัดสินใจและการดำเนินการทางเศรษฐกิจของเรา
- เราอยากจะมี ความมั่นคงทางการเงินในระดับใด และเราจะไปถึงระดับนั้นได้อย่างไร
- เราอยากจะทำหนดขอบเขตของสไตล์การดำเนินชีวิตไว้เช่นไร
- อะไรที่เราควรระวังไว้สำหรับความจำเป็นต่างๆในอนาคต เช่น การปลดเกษียณ การศึกษาของลูกๆ และการดูแลพ่อแม่ผู้แก่เฒ่า
- เราแต่ละคนต้องสวมบทบาทของอะไร (เช่น "ผู้หาเลี้ยงครอบครัว" "ผู้จัดการด้านการเงิน")
- กลยุทธ์อะไรที่เราจะใช้ในการใช้เงินร่วมกัน และใช้เป็นเหตุผลแห่งการจับจ่ายของเรา
- อะไรคือคำมั่นสัญญาที่เราให้แก่กัน

ส่วนที่เป็นกลยุทธ์ในคำปณิธาน จะรวมเอาเป้าหมายระยะยาวและระยะสั้นเอาไว้ รวมทั้งแผนการที่คุณจะนำมาปฏิบัติเพื่อไปให้ถึงเป้าหมายด้วย คุณอาจจะใช้ไหวพริบในการตัดสินใจเลือกเพื่อมาช่วยในการศึกษาอย่างลึกซึ้งว่าเป้าหมายและกลยุทธ์ทางการเงินใดที่ดีที่สุดสำหรับคุณ

ข้างล่างนี้คือตัวอย่างของคำปรึกษาทางการเงินสำหรับคู่สมรสอายุน้อยที่มีลูกสองคน สมมติว่าคุณซื้อออมและล่อว่า

หลักการ	เป้าหมาย	กลยุทธ์ทางการเงิน	กลยุทธ์ที่รวมเป็นหนึ่งเดียวกับชีวิต	บทบาท
<ul style="list-style-type: none"> ใช้เงินน้อยกว่าที่เราหาได้ กันเงินบางส่วนไว้เผื่อ "ยามยาก" ได้ดอกเบี้ยแทนที่จะต้องเสียดอกเบี้ย 	<ul style="list-style-type: none"> หาเงินให้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายพื้นฐานในการดำรงชีวิตและต่อเป้าหมายในการสะสมเงิน ใช้หนี้เงินกู้สำหรับการศึกษานานาชาติ (ภายใน 3 ปี) มีกรรมสิทธิ์ในบ้านของเรา (ภายใน 15 ปี) มีเงินทุน 50,000 เหรียญสำหรับการศึกษารายปีและเทย์เลอร์ (ภายใน 15 ปี) มีเงินสะสม 2 ล้านเหรียญสำหรับยามเกษียณอายุ 	<ul style="list-style-type: none"> เก็บ 5% ของเงินเดือนไว้สำหรับเหตุฉุกเฉิน เก็บ 5% ของเงินเดือนไว้สำหรับค่าเล่าเรียน ใส่เงินให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ไว้ในบัญชี 401(k) ของบริษัท บริหารอสังหาริมทรัพย์สำหรับให้เช่า (ได้รับมรดกมาจากพ่อแม่); เก็บเงินกำไรเป็นรายปี รักษางานที่ทำอยู่ในตอนนี้ไว้และสร้างความก้าวหน้าให้ตัวเอง รีไฟแนนซ์* บ้านไปสู่สัญญาเงินกู้ระยะ 15 ปี ขณะที่ดอกเบี้ยยังต่ำอยู่ ไม่ใช้บัตรเครดิตสร้างหนี้ ไม่ซื้อรถที่มีอายุใช้งานน้อยกว่า 1 ปี ประชุมติดตามค่าใช้จ่ายและตั้งเป้าหมายทางงบประมาณหลายๆ สัปดาห์ 	<ul style="list-style-type: none"> ดำรงชีวิตด้วยเงินเดือนเต็มๆ จากแหล่งเดียวและจากค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์จนกว่าเงินและเทย์เลอร์จะเข้าโรงเรียน อยู่ในบ้านหลังปัจจุบันจนกว่าเงินเดือนจะเพิ่มขึ้นจนเพียงพอที่จะจ่ายค่าเช่าบ้านที่แพงขึ้น ซึ่งเมื่อคำนวณจากรายได้แล้ว ค่าเช่าบ้านใหม่จะเป็นเปอร์เซ็นต์เดียวกับค่าเช่าบ้านที่จ่ายอยู่ในปัจจุบัน 	<p>ทอม</p> <ul style="list-style-type: none"> หารายได้หลัก บริหารการลงทุน นำเงินเข้าบัญชีธนาคารและบัญชีบัตรเครดิตเพื่อให้ออมเงินไม่ติดลบ <p>ล่อว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> เสถียรงบประมาณประจำเดือน จ่ายบิลต่างๆ บริหารอสังหาริมทรัพย์ที่ให้เช่าเป็นเวลา 5 ปี หาเงินเดือนแหล่งที่สองเมื่อเงินและเทย์เลอร์เข้าโรงเรียน

(* refinance คือ การเปลี่ยนจากการกู้เงินที่ซื้อตราดอกเบี้ยสูง ไปกู้เงินจากเจ้าหนี้ที่ซื้อตราดอกเบี้ยต่ำกว่าและมีระยะเวลาการผ่อนที่สั้นกว่า ส่วนมากการกู้เงินที่บ้านในอเมริกาจะมีระยะ 30 ปี และ 15 ปี ดอกเบี้ยของ 30 ปีจะต่ำกว่าของ 15 ปี - ผู้เรียบเรียง)

การสร้างคำปณิธานเช่นนี้ขึ้นมา จะทำให้มีการใช้ออปติไมเซชันที่มีความได้เปรียบสูง ไม่เพียงแต่ในครอบครัวคุณเท่านั้น แต่ยังรวมถึงในที่ทำงานหรือในสภาพแวดล้อมใดๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบทางการเงิน

เมื่อมีความรับผิดชอบทางการเงินร่วมกัน เราจะพบว่ามันเป็นแผนที่ชาญฉลาดมากจริงๆ ที่จะลงทุนเวลาให้กับพื้นที่ 2 ลักษณะย่อยเพื่อสร้างข้อตกลงที่กระฉ่างชัดขึ้นมา ทรรศนะร่วมที่มีความชัดเจนนั้นจะทำให้กระบวนการในการบริหารเงินนั้นง่ายขึ้นเยอะเลย

ออปติไมเซชัน 3 : วางแผนทุกอย่าง ลับตาห้

ในปีแรกๆ ของชีวิตสมรส พวกเขาคิดว่าการนัดกันทุกๆ ลับตาห้เพื่อมาคุยกันเกี่ยวกับการเป็นคู่ชีวิต และการเป็นพ่อแม่เป็นเรื่องที่ดี และหนึ่งในหัวข้อสนทนาก็คือเรื่องการเงิน

เรานัดคุยกันทุกสัปดาห์อยู่เสมอ แต่เรื่องการเงินก็อยู่ค่อนข้างล่างของรายการที่จะคุย เหมือนกับว่ามีเรื่องอยู่มากมายที่เราต้องคุยกัน ดังนั้นเราจึงมักจะคุยถึงเรื่องเงินแบบฉาบฉวย ไม่เอาใจใส่สัก แล้วก็เปลี่ยนไปคุยเรื่องอื่นต่อ ผลที่เกิดขึ้นก็คือ พวกเขาไม่มีทรรศนะที่ชัดเจนและเป็นหนึ่งเดียวอย่างที่ควรจะมี อีกทั้งการตัดสินใจเรื่องการใช้เงินของพวกเขาก็ไม่เป็นอย่างเดียวกันด้วย

เนื่องจากเรามีความชอบที่ตรงกันอย่างเหลือเชื่อที่สุด และมีค่านิยมร่วมอยู่มากมาย ความแตกต่างเรื่องการเงินของพวกเขาก็ไม่ได้ทำลายความสัมพันธ์แต่อย่างใด แต่มันเป็นต้นเหตุของช่วงเวลาที่ถูกขัตรมและเจ็บปวด และแน่นอนว่ามันไม่ได้เพิ่มคุณค่าให้กับสิ่งที่เรามีอยู่เลย

พวกเราก็คงจะเป็นเช่นนี้ต่อไป หากไม่ได้ประสบกับความหายนะทางการเงินที่ทำให้เราเรียนรู้ถึงคุณค่าของการปรึกษากันเรื่องเงินทุกๆ สัปดาห์ ครั้งหนึ่งพวกเราไปพักผ่อนกันตามลำพังและได้สร้างทัศนนะร่วมทางการเงิน อันแสนสำคัญขึ้นมา มันเป็นสิ่งที่เราบ่งบอกถึงหลักการของการบริหารเงินอย่างมีประสิทธิภาพเอาไว้ พวกเราตกลงกันได้ในการจัดลำดับสิ่งสำคัญและเป้าหมายต่างๆ และสัญญาว่าจะปฏิบัติตามแผนการด้วยความซื่อสัตย์

และแล้วในการประชุมประจำสัปดาห์ของพวกเรา เราก็เริ่มที่จะ

- ทบทวนคำปณิธานแห่งกลยุทธ์ทางการเงิน
- สกัดรอยค่าใช้จ่ายของพวกเราในอาทิตย์ที่แล้ว
- เปรียบเทียบการใช้เงินจริงกับเป้าหมายในการใช้เงินของเรา (งบประมาณ)
- ฉลองให้กับชัยชนะของอาทิตย์ที่ผ่านมา ถึงแม้ว่าจะเป็นการฉลองเล็กๆ ก็ตาม
- คุยกันถึงสิ่งที่เราเรียนรู้และวิธีที่จะปรับปรุง
- วางแผนการใช้เงินและการลงทุนสำหรับอาทิตย์ต่อไป และปรับงบประมาณตามความจำเป็น

ผลที่ตามมาก็คือ ความแตกต่างในเรื่องของค่านิยมและวิธีการของเรานั้นค่อยๆ หายไป และพวกเราก็มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้นทีละเล็กละน้อย หลังจากได้คุยกันทุกๆ อาทิตย์เป็น เวลาหลายเดือน เราก็รู้ว่าเราก้าวหน้าขึ้นเมื่อบังเอิญได้เล่น “เกมการเงิน” เป็นครั้งแรก เมื่อเราเปรียบเทียบบัตรของเราในตอนจบ โอ๊ะ โอ! มันเหมือนกันเป๊ะเลย! ไม่เพียงแต่เราจะเลือกเป้าหมายเหมือนกันเท่านั้น แต่เรายังเรียงลำดับเป้าหมายเหล่านั้นเหมือนกันอีกด้วย (อ้อ...เราเล่น เสร็จก่อนเวลาด้วยละ) ความพยายามทั้งหมดที่เราลงทุนในการหาข้อตกลงในเรื่องต่างๆ นั้นดูเหมือนจะให้ผลตอบแทนแล้วละ

เรารู้ว่าคนแต่ละคน คู่สามีภรรยา รวมทั้งครอบครัวทั้งหลายต่างก็มีวิธีที่แตกต่างกันในการจัดการกับเงินๆ ทองๆ ของตัวเอง บางคนก็เปิดบัญชีธนาคารไว้หลายๆ บัญชี บางคนก็ใช้บัตรเครดิตหลายๆ ใบ และบางคนก็แบ่งเงินเดือนออกเป็นหลายส่วนที่ไม่เท่ากัน

แต่ไม่ว่าคุณจะจัดการกับการเงินของคุณอย่างไร เราก็ขอแนะนำให้คุณมานั่งคุยกันเรื่องการเงินทุกๆ อาทิตย์ หรือจะเป็นทุกๆ สองอาทิตย์ หรือทุกๆ เดือนก็ได้ เพราะมันเป็นวิธีที่มีความได้เปรียบสูงซึ่งจะทำให้คุณแน่ใจว่าคุณได้เชื่อมต่อกับสิ่งที่สำคัญและโฟกัสไปยังสิ่งนั้น คุณอาจจะรวมการคุยนี้ไว้เป็นส่วนหนึ่งของการประชุมเรื่องการวางแผนอย่างละเอียดและพิจารณาการลงทุนเรื่องเวลาและเงินของคุณไปพร้อมๆ กัน การปรับเปลี่ยนทัศนคติและค่านิยมของคุณเกี่ยวกับทั้งเงินและเวลาให้ใหม่อยู่เสมอจะช่วยให้คุณมั่นใจว่าสิ่งที่ดูเหมือนว่าจะถูกเงินหรือยวนใจในระยะสั้นนั้นไม่มีวันมาขัดขวางความสำเร็จของสิ่งที่สำคัญในระยะยาวได้

ข้อปฏิบัติไม่เชอร์ 4 : เพิ่มพูนความรู้ด้านการเงินของคุณ

โรเบิร์ต คิโยซากิได้กล่าวไว้ว่า เงินที่มากขึ้นนั้นแก้ปัญหาเรื่องเงินแทบจะไม่ได้เลย ความรอบรู้ต่างหากที่แก้ปัญหาได้ เพื่อนผมคนหนึ่งพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่ากับคนที่ติดหนี้ติดสินชาวบ้านเขาไว้ว่า “ถ้าคุณกำลังทำให้สถานการณ์ของตัวเองเลวร้ายไปกว่าเดิมแล้วละก็...หยุดทำได้แล้ว”

จาก “การสำรวจความรู้เรื่องการเงิน” โดยโรเปอร์ เอ เอ็ส ดับบลิว (Roper ASW) เมื่อไม่นานมานี้พบว่า “สหรัฐอเมริกาไม่ได้สอบตกในเรื่องความรู้ด้านการเงิน แต่ก็ใกล้เคียง” ด้วยคะแนน 67 จาก 100 ทำให้คน

อเมริกันใต้เกรด D ในด้านนี้”

แล้วเราจะเพิ่มพูนความรู้ด้านการเงินได้อย่างไร

นอกจากการลงทุนให้สิ่งต่างๆ ในพื้นที่ 2 แล้ว คุณยังต้องลงเวลาให้กับมันด้วย จงอ่านหนังสือ เข้าร่วมการสัมมนา ดูทีวีช่อง PBS ที่มีรายการพิเศษเกี่ยวกับการเงิน ค้นหาข้อมูลเรื่องการกำจัดหนี้ การลงทุน ตลาดเงิน รายได้ประจำปี CDs และ 401(k) ที่ใช้การได้ดี คุยกับคนที่บริหารเงินเก่งหาทางเพิ่มพูนความรู้ทางการเงินให้กับตัวเอง ถ้าคุณแต่งงานแล้วก็อาจจะแสวงหาความรู้ร่วมกันกับคู่สมรส เรียนรู้ด้วยกัน ปรึกษากัน ปรับปรุงร่วมกัน ทำให้มันกลายเป็นการออกเดทเสียเลย

ประโยชน์หนึ่งของการคุยกันเรื่องเงินทุกๆ สัปดาห์ก็คือ มันช่วยเพิ่มพูนความรู้ด้านการเงินให้กับคุณด้วย การที่คุณอธิบาย ประเมินค่า และเรียนรู้จากประสบการณ์ของตัวเองในแต่ละอาทิตย์จะทำให้คุณเก่งขึ้น คุณจะเห็นว่าเงินของคุณไปอยู่ที่ไหนบ้าง แล้วนำมาเปรียบเทียบกับที่ๆ คุณอยากให้เงินคุณไป คุณเริ่มออกมาจากพื้นที่ 3 และ 4 แล้วลงทุนในพื้นที่ 2 แทน คุณเรียนรู้ว่าจะ “กำหนดมาตรฐานในการดำรงชีพให้ต่ำกว่ารายได้ที่มีอยู่ แม้ว่าเพื่อนบ้านและเพื่อนของคุณจำนวนมากจะตั้งมาตรฐานของพวกเขาไว้ที่ขอบบนสุดของความมีเครดิตในตัวเองก็ตาม การที่คุณทำทุกอย่างเพื่อจัดการกับหลักการให้ได้อยู่ตลอดเวลา นั่นแหละที่ทำให้ความรู้ด้านการเงินของคุณงอกเงยขึ้นและลดช่องว่างระหว่างคุณกับคู่สมรสให้เล็กลงเรื่อยๆ

ความรู้ด้านการเงิน เป็นส่วนหนึ่งของไหวพริบในการตัดสินใจเลือกของคุณ ยิ่งคุณวัดความเที่ยงตรงของมันได้อย่างเชี่ยวชาญเพียงใด คุณก็จะยิ่งตัดสินใจได้ดีขึ้นเพียงนั้น แม้แต่ไหวพริบการสแกนรอบตัวโดยอัตโนมัติของคุณก็ยังทำให้คุณค้นพบเมื่อหมดวันๆ หนึ่งแล้วว่า ความรู้นี้ช่วยให้

คุณหลบหลีกกับดักต่างๆ อาทิ การซื้อของด้วยแรงกระตุ้น อีกทั้งยังช่วยให้คุณยึดติดกับหนทางของความมั่นคงและความแข็งแกร่งทางการเงินที่เลือกไว้แล้วอีกด้วย

ข้อปฏิบัติไม่เชอร์ 5: สร้างทุนสำรองยามฉุกเฉิน

ทุนสำรองยามฉุกเฉินคือระยะห่างระหว่างทรัพยากรและความต้องการในเวลาสั้น ๆ ถ้าคุณใช้เงินแบบเดือนชนเดือนก็ถือว่าคุณไม่มีทุนสำรองยามฉุกเฉินเลย ถ้าคุณมีเงิน 1,000 เหรียญอยู่ในบัญชีออมทรัพย์ก็ถือว่าคุณมีทุนสำรองยามฉุกเฉินอยู่นิดหน่อย ถ้าคุณมีเงินเท่ากับรายได้ของคุณหกเดือนอยู่ในหลักทรัพย์ระยะสั้น มีอาหารกระป๋องดีๆ ตุนไว้ในห้องใต้ถุน และมีเงินสำหรับยามเกษียณอายุเก็บไว้แล้วละก็ ถือว่าคุณมีทุนสำรองยามฉุกเฉินก้อนใหญ่ทีเดียว

สมัยนี้พวกเราเริ่มเข้าใจถึงความสำคัญของทุนสำรองยามฉุกเฉินกันมากขึ้น เนื่องจากความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจบวกกับการลดขนาดและการลดยแพพพนักงานบริษัท ความมั่นคงทางหน้าที่การงานจึงเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงเหลือเกิน และเนื่องจากภัยธรรมชาติและการคุกคามของผู้ก่อการร้ายนั้นอาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ ในขณะที่ร้านขายของชำก็ไม่ได้รับของมาจากละแวกบ้านหรือโกดังเล็กๆ ในท้องถิ่นอีกต่อไปแต่รับจากโกดังใหญ่ที่อยู่ไกลแสนไกลจากร้าน ทุกคนจึงกังวลเกี่ยวกับการขาดแคลนเสบียงอาหารด้วยเช่นกัน

การสร้างทุนสำรองยามฉุกเฉินจะช่วยให้คุณอุ่นใจเมื่อต้องตกกระท้ำลำบากในเวลาเช่นนั้น มันยังมีประโยชน์อย่างอื่นด้วย คือ เงินในบัญชีจะสิดอกเบี้ยงอกออกมา คุณจะประหยัดเงินเพราะซื้อสินค้าแบบเหมา และคุณยังมีอิสระที่จะทำสิ่งสำคัญต่างๆ ที่คุณจำเป็นจะต้องทำอีกด้วย

ลองพิจารณาพ่อสองคน คนแรกให้ “ครอบครัว” มาเป็นอันดับแรกในรายการของสิ่งที่สำคัญ สองสามปีที่แล้ว ลูกชายวัยรุ่นของเขามีปัญหาในการตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ บางเรื่องในชีวิต ถ้าถามว่าเวลาใดที่เขาต้องการคำแนะนำและความช่วยเหลือที่สุด...นี่แหละคือเวลานั้น

พ่อคนนี้รู้อยู่ในใจว่าเขาต้องใช้เวลาคุณภาพพร้อมกับลูกชายบ้าง เนื่องจากเขามีทุนสำรองยามฉุกเฉิน ไม่เพียงแต่ในเรื่องของเงินเท่านั้น แต่ยังมีทุนสำรองยามฉุกเฉินในเรื่องของความสัมพันธ์ในที่ทำงานด้วย เขาจึงขอลางานได้หลายวัน แล้วชนของใส่รถจักรยานยนต์ไปขี่ป่าเขาลำเนาไพรพร้อมกับลูกชาย ทัศนียภาพนั้นงดงามมาก พวกเขาเดินเล่น ตกปลา และเอนกายภายใต้แสงดาว เมื่อเวลาผ่านไป ลูกชายก็เริ่มเล่าความก่อกวนก่อกวนของตัวเองให้เขาฟัง มันเป็นเวลาแห่งการสื่อสารอันซิดไกลและความผูกพัน เป็นเวลาแห่งการเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งกับตัวตนภายในและการตัดสินใจที่ดี อันทั้งหมดจะส่งผลกระทบต่อชีวิตทั้งชีวิตของหนุ่มน้อยคนหนึ่ง การกระทำดังนี้ทำให้คนเป็นพ่อเข้าใจถึงปัญหาที่ลูกกำลังเผชิญอยู่มากขึ้นและอย่างลึกซึ้ง เขาค้นพบสิ่งต่างๆ ที่เขาสามารถทำได้และเปลี่ยนแปลงได้เพื่อช่วยลูกชายให้ได้มากกว่าเดิม

แต่ถ้าพ่อคนนี้ไม่มีทุนสำรองยามฉุกเฉินเพื่อปรับและตอบสนองความต้องการอันอยู่ในขั้นวิกฤตของชีวิตลูกชาย การตัดสินใจที่สำคัญเหล่านั้นก็อาจจะเกิดขึ้นภายใต้สภาพการณ์อันแตกต่างไปจากนี้มาก และจะเป็นการตัดสินใจที่แตกต่างจากนี้มากด้วย

เราลองมาเปรียบเทียบสถานการณ์ของพ่อคนนี้ กับสถานการณ์ของพ่ออีกคนหนึ่งซึ่งก็ยกให้ครอบครัวมาเป็นอันดับหนึ่งเช่นกันดู เขาอยากจะเป็นที่พึ่งให้ลูกๆ ยามที่เด็กๆ ต้องการเขาด้วยใจจริง แต่เขาต้องทำงานสองอย่างเพื่อให้มีเงินใช้หนี้ เขาแทบจะไม่มีเวลาพบหน้าครอบครัวเลย การหยุดงาน

เพื่อไปใช้เวลากับลูกชายนั้นอยู่นอกเหนือขอบเขตแห่งความเป็นไปได้ของเขา

ความสามารถในการสร้างทุนสำรองยามฉุกเฉินในชีวิตคุณมีผลกระทบอันใหญ่ยิ่งต่อระดับแห่งอิสรภาพที่คุณจะมีในการบริหารเวลา และในการฉกฉวยโอกาส ยิ่งคุณกำจัดหนี้และการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย รวมทั้งการซื้อของโดยใช้บัตรเครดิตและด้วยความใจเร็วด่วนได้ออกไปได้มากเท่าไร ยิ่งคุณสร้างสมทรัพย์ยากของคุณ...ทรัพย์ยากที่ไม่ใช่แค่เงินแต่ยังรวมถึงงานและความสัมพันธ์ที่มีความไว้วางใจสูงด้วย...ได้มากขึ้นเท่าไร คุณก็จะมีอิสรภาพมากขึ้นในการทำสิ่งที่สำคัญจริงๆ ได้มากขึ้นเท่านั้น ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ข้อปฏิบัติไม่เซอร์ 6: สร้างระบบการเงินที่มีประสิทธิภาพ

ในบทที่แล้ว “เวลานั้นสำคัญยิ่ง” เราได้พูดถึงถึงความสำคัญของการมีระบบความเป็นผู้นำในตัวเองที่มีคุณภาพและได้รับการปรับศูนย์แล้ว อันรวมถึงระบบสำหรับการเงินด้วย ในอุดมคตินั้น ระบบนี้จะทำให้คุณสามารถ

- รู้ว่ามีทรัพยากรอะไรบ้างอยู่ในมือ (เช่น เงินในธนาคาร)
- รู้ว่ามีภาระอะไรบ้าง (เช่น การชำระเงินรายเดือน)
- ใช้จ่ายเงิน (เช่น เขียนเช็ค, จ่ายเงินออนไลน์)
- สกัดกรอยและประเมินค่าการใช้จ่าย (เช่น บันทึกใบเสร็จไว้, สร้างรูปแบบการใช้จ่าย)
- วางแผน (เช่น คาดคะเน, ทำงบประมาณ)
- เตือนตัวเองถึงเจตนารมณ์และเป้าหมายสูงสุด

ดังเราได้กล่าวมาแล้วว่า ตอนนี้คุณมีระบบบางอย่างติดตั้งอยู่แล้ว ไม่ว่าจะป็นระดับใดก็ตาม ระบบนี้จะทำหน้าที่ข้างต้นอย่างน้อยก็หนึ่งอย่าง

ดังนั้น จงมองที่ระบบปัจจุบันของคุณว่ามันมีคุณภาพเพียงใด มันได้ตามเกณฑ์ข้างต้นหรือไม่ มันช่วยให้คุณกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่สำคัญและทำให้สำเร็จหรือเปล่า มันให้ข้อมูลข่าวสารที่คุณต้องการใช้หรือไม่

ลองคิดว่า คุณเคยประหลาดใจกับยอดเงินในใบแจ้งยอดของธนาคารหรือของบัตรเครดิตของคุณหรือเปล่า ถ้าใครสักคนถามคุณในตอนนี่ว่าคุณมีเงินในบัญชีเช็ค ยอดเงินในบัตรเครดิต ค่าใช้จ่ายรายเดือน หรือมูลค่าสุทธิของทรัพย์สินอยู่เท่าไร...คุณจะตอบเขาได้ไหม

คุณอาจจะพบทวนระบบที่คุณมีอยู่ในตอนนี้ด้วยการใช้รายการข้างล่างนี้

1. อะไรคือส่วนประกอบของระบบทางการเงินของคุณในปัจจุบัน

- ค่าปฏิฐานที่ชัดเจนเกี่ยวกับกลยุทธ์และเป้าหมายทางการเงิน
- โปรแกรมการเงินทางอินเทอร์เน็ตหรือคอมพิวเตอร์
- เครื่อง PDA
- บัตรเดบิตหรือบัตรเครดิตของธนาคาร
- บัญชีออมทรัพย์หนึ่งบัญชีหรือมากกว่านั้น
- บัญชีเช็คหนึ่งบัญชีหรือมากกว่านั้น
- บัญชีบัตรเครดิตหนึ่งบัญชีหรือมากกว่านั้น
- ผู้ช่วยส่วนตัวในการเก็บบันทึกข้อมูล (เช่น ผู้ช่วยหรือเลขาฯ)
- การถอน-ฝากเงินออนไลน์
- การจ่ายบิลอัตโนมัติ
- ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
- อื่นๆ(ระบุ)

---

2. ระบบในปัจจุบันของคุณตอบสนองความต้องการต่างๆ ไปของคุณได้ดีแค่ไหน
- มันใช้ได้ผลดีหรือเปล่า มันช่วยให้คุณทำในสิ่งที่สำคัญที่สุดได้หรือเปล่า
  - มันมีประสิทธิภาพหรือไม่ มันทำงานด้วยวิธีที่ดีที่สุดที่พึงจะทำได้หรือไม่
  - มันเรียบง่ายไหม มันทันสมัยและใช้งานง่าย ปราศจากลูกเล่นที่หรือหยาบซับซ้อนใช่หรือไม่
  - มันเข้ากันได้หรือเปล่า มันทำงานร่วมกับเครื่องมือและระบบต่างๆ ของคุณได้หรือไม่

3. อะไรคือลักษณะพิเศษของเครื่องมือในระบบต่างๆ ของคุณ

- แบบใช้กระดาษ
- แบบ PC
- แบบไร้สาย
- แบบออนไลน์
- แบบใช้ปากกา

ลักษณะเหล่านี้เหมาะกับสถานการณ์ของคุณหรือไม่

4. อะไรคือความต้องการอันเฉพาะเจาะจงของคุณ

ระบบของคุณตอบสนองความต้องการเหล่านั้นได้ดีเพียงใด

5. คุณจะทำอะไรเพื่อขยาย ขยาย ปรับปรุง หรือเปลี่ยนส่วนประกอบต่างๆ ของระบบในปัจจุบันของคุณเพื่อให้เกิดการปรับศูนย์ที่ดียิ่งขึ้น

หากคุณตัดสินใจได้ว่า ระบบในตอนนี้อยู่ของคุณไม่ได้ตอบสนองความต้องการต่างๆ ก็จงศึกษาทางเลือกอื่นๆ ดู ในตลาดที่มีการแข่งขันในปัจจุบัน สถาบันทางการเงินได้ลงทุนทั้งเวลาและเงินจำนวนมากไปกับการสร้างส่วนประกอบที่ง่ายขึ้นสำหรับระบบ อันได้แก่

- บริการธนาคารออนไลน์
- การจ่ายบิลออนไลน์
- การเช็คยอดเงินในบัญชีและการโอนเงินด้วยโทรศัพท์
- ทางเลือกสำหรับใบแจ้งยอดบัญชีบัตรเครดิต ที่สามารถเลือกให้มีการแยกประเภทของรายละเอียดเป็น ค่าใช้จ่ายในการทำธุรกิจ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้ด้วย
- การเข้าถึงรายงานเครดิตส่วนบุคคล รวมทั้งการดึงเตือนเรื่องการใช้จ่ายเครดิตของคนๆ นั้น (credit report คือ รายงานจากสถาบันหลักทางการเงินในอเมริกาที่บอกว่าคนๆ หนึ่งมีความน่าเชื่อถือในการทำธุรกิจมากน้อยแค่ไหน รายงานนี้ดูจากประวัติการใช้บัตรเครดิต และการชำระเงินรายเดือนให้บัตรเครดิตเหล่านั้น ว่าจ่ายครบไหมและตรงตามเวลาไหม ถ้าไม่ครบหรือไม่ตรงเวลาเครดิตของคนๆ นั้นจะลดลงเรื่อยๆ และทำให้ลำบากต่อการซื้อของใหญ่ๆ เช่น บ้าน รถ หรือการกู้เงิน-ผู้เรียบเรียง)
- การรวมบัตรเครดิตต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยบัญชีและธุรกรรมการใช้บัตรของคุณทั้งหมดจะถูกรวมไว้ในที่เดียวกันบนอินเทอร์เน็ต

นอกจากนี้ ยังมีแม้กระทั่งเว็บไซต์ที่ออกแบบมาเพื่อให้ความรู้แก่ลูกค้าเกี่ยวกับทางเลือกต่างๆ และเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบผู้ผลิตสินค้าและผู้ให้บริการต่างๆ ได้ด้วย

ถ้าคุณตัดสินใจที่จะปรับปรุงระบบทางการเงินของคุณ ก้าวแรกคือจะต้องมีความชัดเจนว่า คุณอยากใช้ระบบของคุณทำอะไรแน่ แล้วก็ติดต่อกับสถาบันทางการเงินของคุณในตอนนี้อย่างไร พิจารณาผลิตภัณฑ์และบริการที่พวกเขาเสนอ และจงติดตามความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการใหม่ๆ ให้ทัน

หากคุณไม่พอใจ ลองตรวจสอบคุณภาพการแข่งขัน ตรวจสอบข้อมูลในอินเทอร์เน็ต หาทางเลือกต่างๆ ที่อาจให้ในสิ่งที่คุณต้องการได้ แล้วก็วิเคราะห์ความคุ้มค่า ถามตัวเองว่า

- ทางเลือกนี้ใช้การได้ดีกว่าหรือเปล่า มันจะช่วยให้ฉันทำในสิ่งที่สำคัญที่สุดได้ดีกว่าระบบที่ใช้อยู่หรือไม่
- ทางเลือกนี้มีประสิทธิภาพกว่าหรือเปล่า มันจะช่วยให้ฉันทำในสิ่งที่สำคัญที่สุดด้วยวิธีที่ดีกว่าวิธีของระบบที่ฉันใช้อยู่หรือเปล่า
- มันเรียบง่ายยิ่งขึ้นไหม มันทันสมัยและใช้งานได้ง่ายกว่า *ลดความหือหาว* ที่ซับซ้อนออกไปได้มากกว่าหรือเปล่า
- มันเข้ากันได้ดีขึ้นหรือเปล่า มันทำงานร่วมกับเครื่องมือและระบบต่างๆ ของคุณได้มากขึ้นหรือเปล่า
- มันตอบสนองในสิ่งที่จำเป็น (need) ต่อฉันได้ดีขึ้นไหม สิ่งจำเป็นอะไรบ้างที่มันตอบสนองได้ และสิ่งจำเป็นเหล่านั้นสำคัญมากเพียงไร

การพิจารณาคำถามเหล่านี้จะช่วยให้คุณตัดสินใจได้ว่า ทางเลือกใดจะเหมาะสมสำหรับคุณ

โรเจอร์...

พวกเราเก็บบันทึกทางการเงินส่วนใหญ่ไว้ในคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะของรีเบ็คก้า ตอนนี้อยู่เราใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสะกดยอดและวางแผนทางการเงิน และใช้โปรแกรมออนไลน์เพื่อจ่ายบิล เรายังแยกบัตรเครดิตสำหรับจ่ายค่าใช้จ่ายในบ้านและสำหรับค่าใช้จ่ายในการ

ทำธุรกิจไว้อย่างละไปอีกด้วย โดยจะชำระคืนให้หมดทุกเดือนจะได้ไม่ต้องเสียดอกเบี้ย

เมื่อผมไม่อยู่บ้าน ผมจะอ่านบันทึกทางการเงินนี้ได้ทางอินเทอร์เน็ต ผมสามารถเช็คยอดเงิน บันทึกค่าใช้จ่ายไว้ และโอนเงินเข้าบัญชีได้ โดยใช้ Tablet และ Pocket PC

ระบบนี้ทำให้เราใช้จ่ายเงินร่วมกันได้ และทำหน้าที่ตามบทบาทของเราได้ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตาม

เมื่อพิจารณาระบบทางการเงินแล้ว บางครั้งเราก็คิดว่ามันอาจจะง่ายขึ้นมากหากทุกคนสามารถทำธุรกิจทุกอย่างได้ด้วยเงินสด มันจะดีขึ้นไปอีก ถ้า “เธอให้ของๆ เธอแก่ฉันมากๆ แล้วฉันก็จะให้ของๆ ฉันแก่เธอมากๆ เช่นกัน แล้วเราก็จะมีความสุขกันทั้งสองฝ่าย”

แต่ในความเป็นจริงนั้น เราอยู่ในโลกการเงินแบบไฮเทคและคอมพิวเตอร์ ก็กลายเป็นที่ทำการซื้อ-ขายที่เกือบจะผูกขาดไปแล้วอย่างรวดเร็ว จริงๆ แล้วในการสัมมนาเมื่อไม่นานมานี้ที่สต็อกโฮล์มประเทศสวีเดน เมื่อมีคำว่า “เซ็ค” ปรากฏขึ้น ผู้ร่วมสัมมนาก็หัวเราะกันแล้วกล่าวว่า “พวกเราเลิกใช้เซ็คกันแล้ว”

ดังนั้น พวกเราจึงขอสนับสนุนให้คุณคิดให้หนักๆ เกี่ยวกับระบบทางการเงินของคุณ ประเมินค่ามัน ลสำรวจทางเลือกต่างๆ ดูให้แน่ใจว่าระบบที่มีอยู่นั้นเหมาะสมที่สุดแล้วสำหรับคุณ

นี่คือกิจกรรมในพื้นที่ 2 อันมีความได้เปรียบสูง เมื่อคุณทำกิจกรรมนี้ คุณจะไม่ได้เพียงแต่ได้เพิ่มความแข็งแกร่งให้กับประสิทธิภาพในการบริหารเงินของคุณเท่านั้น คุณยังได้ขยายความรู้ และเพิ่มพูนความสามารถในการตัดสินใจเลือกระบบต่างๆ ในที่ทำงานและในสถานการณ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกันอีกด้วย

การตัดสินใจเลือก

บางคนอาจจะคิดว่ามันยากที่จะใช้เวลาไปกับพื้นที่ 2 ในเรื่องของเงินๆ ทองๆ เช่น สร้างสรรค์อะไรๆ ประชุมประจำสัปดาห์ หรือเพิ่มพูนความรู้เรื่องการเงินของคุณ แต่ความจริงนั้นมียุ่ที่ว่า ถ้าคุณไม่ใช้เวลาไปกับพื้นที่ 2 เสียตั้งแต่ตอนนี้ คุณก็ต้องใช้เวลานั้นไปกับพื้นที่อื่นๆ ในภายหลัง คือ ทำงานยาวนานกว่าปกติ จ่ายบิลมากขึ้น และจัดการกับวิกฤติทางการเงิน

เมื่อคุณตัดสินใจเรื่องเงินและยอมรับการตัดสินใจนั้นอยู่ทุกวันๆ คุณก็จะได้เรียนรู้และมีประสิทธิภาพมากขึ้นทุกขณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าคุณปรึกษากันทุกๆ สัปดาห์ นอกจากนี้ คุณยังจะได้ค้นพบหลักการที่ให้พลังแก่คุณในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องของเงินและเวลา หลักการเหล่านั้นได้แก่

- ความสำคัญ
- การลงทุน
- ทูลำรองขามฉุกเฉิน
- การปรับศูนย์
- ความได้เปรียบ
- ทางเลือก
- ความไว้ใจ
- การอดเปรี้ยวไว้กินหวาน (Deferred gratification)
- ความซื่อสัตย์
- ความมีวินัย
- การประสานเข้ากันได้ (Synchronization)

- ความสามารถในการชี้แจงเหตุผล
- ความเรียบง่าย

เมื่อคุณปฏิบัติต่อหลักการเหล่านั้นและใช้มันอย่างมีสติในการวัดความเที่ยงตรงของไหวพริบในการตัดสินใจเลือก คุณก็จะจัดการกับเงินของคุณได้ดีขึ้น คุณยังจะค้นพบว่า การตัดสินใจเลือกที่ประสบความสำเร็จนั้นคือการ **จดจำว่าสิ่งใดสำคัญที่สุดเท่า ๆ กับตัดสินใจว่าอะไรสำคัญที่สุด** และ อีอพติไมเซอร์ที่เราพิจารณากันก่อนหน้านี้ก็ช่วยคุณได้เช่นกัน

เมื่อคุณสะกดรอยการใช้เงิน สร้างและทบทวนทรรคนะเกี่ยวกับเป้าหมายของคุณ รวมทั้งวางแผนและประเมินแผนนั้นๆ ลับตาห้ นั่นคือการที่คุณได้พัฒนาไหวพริบในการตัดสินใจเลือกของคุณเพื่อ **หลีกเลี่ยงกับดักภัยทางการเงิน** เช่น ตอบสนองอย่างไร้ความคิดต่อการโฆษณาที่เร่งเร้าถึง “ความฉุกฉิน” หรืออดใจไม่ไหวที่จะซื้อสิ่งที่คุณต้องการ **ตอนนี้** เลย คุณยังได้สร้าง **สิ่งแวดล้อม** ในการตัดสินใจของคุณ พัฒนา **บุคลิกลักษณะ** ให้รู้จักอดเปรี้ยวไว้กินหวาน และมีความ **ซื่อสัตย์** ในช่วงเวลาแห่งการตัดสินใจ ความแข็งขันในสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่จะมีชัยเหนือสิ่งที่คุณ **ไม่ควร** ทำ และทำให้คุณพูดว่า “ใช่!” อย่างเต็มปากเต็มคำกว่าเดิมอันจะมอบพลังให้แก่คุณในการพูดว่า “ไม่!” กับสิ่งที่มีความสำคัญน้อยกว่านั่นเอง

นอกจากนี้ เมื่อคุณได้พัฒนากรอบความคิดแบบพื้นที่ 2 และอุปนิสัยในการบริหารเงินแล้ว คุณจะสามารจัดการกับเวลาของคุณได้ดีขึ้นเยอะทีเดียว ยามที่คุณมีทรรคนะเกี่ยวกับพื้นที่ 2 นั้น คุณจะตระหนักได้ว่าการตัดสินใจแต่ละครั้งของคุณในการลงทุนแทนที่จะเพียงใช้เวลาหรือเงินให้หมดไปนั้น จะทำให้คุณสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับทรัพยากรทั้งสองอย่างนั้นได้ดียิ่งขึ้นด้วย

ที่เยี่ยมที่สุดก็คือ การลงทุนในพื้นที่ 2 จะทำให้คุณสามารถสร้างมรดก

แห่งความสำคัญ และการลงทุนซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้กับชีวิตของลูก ๆ คุณ และจะเป็นเช่นนี้ไปอีกหลายชั่วอายุคน จากใจจริงแล้ว คุณคิดว่ามรดกตกทอดที่คุณจะพึงมอบให้ลูกหลานได้นั้น จะมีอะไรที่ยิ่งใหญ่ไปกว่ามรดกที่เป็นตัวอย่างของรูปแบบการดำเนินชีวิตที่อิงอยู่บนหลักการและค่านิยมอันนำไปสู่ความสมดุลและความสงบสุขที่พบเห็นได้ทุกวัน วันละ 24 ชั่วโมงอีกเล่า

ความมั่งคั่งที่แท้จริง

คุณค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพื้นที่ 2 เมื่อนำมาประยุกต์ใช้กับทั้งเงินและเวลานั้นคือ มันเป็นบ่อเกิดของความมั่งคั่ง ไม่เพียงแต่ในแง่ของความมั่งคั่งทางการเงินและความก้าวหน้าเท่านั้น แต่ยังเป็นความมั่งคั่งในแง่ของความมั่งมีและความสมปรารถนาที่เกิดขึ้นภายในใจเราด้วย

แต่ละครั้งที่คุณกระทำให้เห็นว่าความทุ่มเทที่คุณมีให้กับเป้าหมายอนาคต คู่สมรส และตัวคุณเองนั้นแข็งแกร่งกว่าอารมณ์ของคุณหรืออะไรก็ตามที่ผลักดันคุณอยู่ ณ ขณะนั้น นั่นก็เปรียบเสมือนคุณได้ฝากเงินเข้า “บัญชีแห่งความซื่อสัตย์ในตัวเอง” ซึ่งเป็นบัญชี “ความไว้วางใจ” ที่สำคัญที่สุดของคุณ มันสะท้อนถึงความมากน้อยของความไว้วางใจที่คุณมีต่อตัวเอง ยิ่งยอดฝากของคุณสูงขึ้นเท่าไร ความเข้มแข็งในตัวเองและความสามารถในการทำสิ่งที่สำคัญที่สุดอยู่เสมอที่คุณสะสมไว้มันก็จะสูงขึ้นเท่านั้น

นอกจากนี้ ยิ่งคุณมีความซื่อสัตย์ต่อคุณค่าของครอบครัวที่มีต่อคุณเท่าไร “ความไว้วางใจในครอบครัว” หรือ “บัญชีของธนาคารามณ์”

ที่คุณฝากร่วมกับสมาชิกในครอบครัวคุณก็จะมียอดสูงขึ้นไปเท่านั้น ดังที่เราได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ว่า **เวลาและเงินเป็นภาษาแห่งคุณค่า การที่เราใช้เวลาและเงินไปกับอะไรบ้าง และการที่เราตัดสินใจเรื่องเวลา/เงินไปอย่างไรบ้างนั้นสื่อว่าจะอะไรคือสิ่งที่สำคัญสำหรับเรา** นั่นจึงเป็นเหตุผลที่ว่า ทำไมเรื่องของเวลา/เงินและการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องนี้จึงมักจะทำให้เราคับข้องใจและเต็มไปด้วยอารมณ์

ในชีวิตธรรมดา เวลาและเงินกลายเป็นเครื่องหมายของความสำคัญที่เรา มีให้กับทุกคนร่วม ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและการสื่อสาร ความอยากได้และความปรารถนาอันแรงกล้าของคู่สมรส ระดับที่แท้จริงของความเท่าเทียมกันและความเป็นคู่คิดกัน รวมทั้งความซื่อสัตย์และความน่าเชื่อถือในการให้สัญญาและกระทำตามสัญญาของตนเอง สำหรับครอบครัวเวลาและเงินกลายเป็นเครื่องหมายของความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ แม่ และลูกๆ และการเห็นถึงคุณค่าของความดี ความปรารถนา และความดีของลูก และนั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมการได้จัดการกับเรื่องของเวลาหรือเงินวันแล้ววันเล่า จึงมีผลกระทบต่อคุณภาพของชีวิตธรรมดาและของชีวิตครอบครัว การจัดการทั้งสองเรื่องถ้ามันไม่ช่วยสร้าง “ความไว้วางใจในครอบครัว” อันเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่เราสามารถลงทุนได้ให้เกิดขึ้นได้แล้ว มันก็จะทำลายสิ่งนี้ลงไปได้ด้วยเช่นกัน